

גליון 1

פתרון לשאלה 1

סעיף א

בכל שנייה, המעבד עובד $16.7M$ מחזורי שעות, ואם קיים *Coprocessor*, אזי $CPI = 10$, כלומר כל 10 מחזורי שעות מתבצעת פקודה אחת, ולכן

$$MIPS_1 = \frac{16.7M}{10} \cdot \frac{1}{M} = 1.67$$

ללא *Coprocessor*, נתון כי $CPI = 7$, ולכן במקרה זה נקבל

$$MIPS_2 = \frac{16.7M}{7} \cdot \frac{1}{M} = 2.38$$

סעיף ב

עבור הרצה עם רכיב ה-*Coprocessor*, התוכנית רצה למשך $1.08[\text{sec}]$, ולכן נמשכה

$CC = 16.7M \cdot 1.08 = 18.036M$ מחזורי שעות. לכן, הורצו סה"כ

$$IC = \frac{CC}{CPI} = \frac{18.036M}{10} = 1.8036M$$

(Instruction Count) פקודות.

עבור הרצה ללא רכיב ה-*Coprocessor*, התוכנית רצה למשך $13.6[\text{sec}]$, ולכן נמשכה

$CC = 16.7M \cdot 13.6 = 227.12M$ מחזורי שעות. לכן, הורצו סה"כ

$$IC = \frac{CC}{CPI} = \frac{227.12M}{7} = 32.44M$$

פקודות.

סעיף גראשית, נספור את מספר פקודות *FP*:

$$FPIC = 82,014 + 8,226 + 73,220 + 21,399 + 6,006 + 4,710 = 195,575$$

עם יחידת *Coprocessor*, הורצו סה"כ 1,803,600 פקודות, ולכן ישנן $1,803,600 - 195,575 = 1,608,025$ פקודות *Integer* בתוכנית.

ללא יחידת ה-*Coprocessor* הורצו $32.44M$ פקודות. לאחר החסרת מספר פקודות ה-*Integer* שבתוכנית, הרי שמתבצעות $32,440,000 - 1,608,025 = 30,831,975$ פקודות *Integer* שהחליפו את פקודות ה-*FP*. לכן, בממוצע, מספר פקודות ה-*Integer* הדרושות למימוש פקודות *FP*, הוא

$$\frac{30,831,975}{FPIC} = \frac{30,831,975}{195,575} \cong 158$$

פתרון לשאלה 2

נניח כי מחזור השעות הוא T .

בגישה הראשונה ניתן להעביר פקודה אחת כל מחזור שעות, ולכן

$$BW_1 = 1$$

בגישה השנייה, ב-20% מהפעמים העברנו אפקטיבית רק מילה אחת בשני מחזורי שעות, וב-80% מהפעמים העברנו שתי מילים בשני מחזורי שעות. לכן

$$BW_2 = 80\% \cdot \frac{2}{2} + 20\% \cdot \frac{1}{2} = 0.8 + 0.1 = 0.9$$

פתרון לשאלה 3

בכל השאלה נניח כי מספר הבלוקים גדל באופן ליניארי עם רדיוס הדיסק.

סעיף א

נחשב את מהירות הקריאה של בלוק, בהנתן שבחרנו את מסילה $(Track)$ X . במסילה x , כאשר $x = 1, 2, 3, \dots, N$, ישנם סה"כ

$$B(x) = 1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}$$

בלוקים. לכן, הזמן שיקח לקרוא את בלוק יחיד ממסילה זו הוא

$$T(x) = \frac{1}{7200} \frac{1}{1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}} [\text{min}] = \frac{60}{7200} \frac{1}{1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}} [\text{sec}]$$

מספר הבלוקים הכולל:

$$\begin{aligned} TB &= \sum_{x=1}^N 1500 + 900 \frac{x-N}{N-1} = 1500N + \frac{900}{N-1} \left(\left(\sum_{x=1}^N x \right) - N^2 \right) \\ &= 1500N + \frac{900}{N-1} \left(\left(\sum_{x=1}^N x \right) - N^2 \right) = 1500N + \frac{900}{N-1} \left(\frac{N(N+1)}{2} - N^2 \right) \\ &= 1500N + \frac{900}{N-1} \frac{N-N^2}{2} = 1500N - 450N = 1050N \end{aligned}$$

כעת, X מ"א כאשר ההסברות לבחור את מסילה x פרופורציונית לכמות הבלוקים $B(X=x)$ שבמסילה זו, ולכן

$$P(X=x) = \frac{B(X=x)}{TB} = \frac{1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}}{1050N}$$

ולכן

$$\begin{aligned} ET &= \sum_{x=1}^N T(x) P(X=x) = \sum_{x=1}^N \frac{60}{7200} \frac{1}{1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}} \cdot \frac{1500 + 900 \frac{x-N}{N-1}}{1050N} \\ &= \frac{60}{7200} \frac{1}{1050N} N = \frac{60}{7200} \frac{1}{1050} = 7.9 \mu [\text{sec}] \end{aligned}$$

סעיף ב

אם נבחר ראשית מסילה באקראי, בממוצע נבחר את מסילה $\frac{N}{2}$, ולכן זמן הקריאה הממוצע יהיה זמן הקריאה של

בלוק ממסילה זו. במסילה זו 1,050 בלוקים. הדיסק הקשיח יעבור על 1,050 בלוקים אלו במשך $\frac{60}{7,200}$ [sec], ולכן

זמן הקריאה הממוצע של בלוק יחיד במסלול יהיה

$$ET = \frac{1}{1,050} \frac{60}{7,200} [\text{sec}] = 7.9 \mu [\text{sec}]$$

סעיף ג

בשתי שיטות החישוב הגענו לאותה תוצאה. זאת מכיוון שמספר הבלוקים גדל באופן ליניארי ברדיוס הדיסק

באופן ליניארי ברדיוס הדיסק (מהירות הקריאה היא $v = \omega \cdot r$). לכן קיבלנו שזמן הקריאה של בלוק אקראי הוא זמן קריאה של בלוק הנמצא ברדיוס אקראי.

את המספר המתאים לדיסק שלנו כבר קיבלנו בשני הסעיפים הקודמים: $7.9 \mu [\text{sec}]$. נוסחה כללית:

$$ET = \frac{60}{RPM} \frac{2}{B_{first} + B_{last}}$$

כאשר B_{last} מספר הבלוקים במסילה האחרונה, ו B_{first} מספר הבלוקים במסילה הראשונה.

פתרון לשאלה 4

סעיף א

כאשר $S' = NS_{baseline}$ הוא השטח שיתפוס המעבר המשופר:

- בשיפור ארכיטקטוני, SC , נקבל

$$T_{SC} = \frac{T_{baseline}}{\sqrt{N}}$$

- בשימוש ב CMP , נקבל

$$T_{CMP} = \alpha \frac{T_{baseline}}{N \cdot S_{baseline}} + (1 - \alpha) T_{baseline} = \left(\frac{\alpha}{N} + 1 - \alpha \right) T_{baseline}$$

- בשימוש ב $hCMP$, נקבל

$$T_{hCMP} = \alpha \frac{T_{baseline}}{(N - M) S_{baseline} + 1} + (1 - \alpha) \frac{T_{baseline}}{\sqrt{M}} = \left(\frac{\alpha}{N - M + 1} + \frac{1 - \alpha}{\sqrt{M}} \right) T_{baseline}$$

השיפור הארכיטקטוני משפר את הביצועים הכוללים של המעבד, ואילו השימוש ב CMP משפר רק את הביצועים המקביליים. לכן, ככל ש α , החלק המקבילי של התוכנית, גדל, נעדיף את השימוש ב CMP . ניתן לחשב את α הקריטי:

$$\begin{aligned} T_S = T_{CMP} &\Rightarrow \frac{T_{baseline}}{\sqrt{N}} = \left(\frac{\alpha_c}{N} + 1 - \alpha_c \right) T_{baseline} \Rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} = \frac{\alpha_c}{N} + 1 - \alpha_c \\ &\Rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} - 1 = \alpha_c \left(\frac{1}{N} - 1 \right) \Rightarrow \alpha_c = \frac{\sqrt{N}}{1 + \sqrt{N}} \end{aligned}$$

עבור $\alpha > \alpha_c$ נעדיף את ריבוי המעבדים.

בשימוש ב $hCMP$, נשפר את החלקים הסידרתיים והמקביליים בו זמנית, ע"י שליטה בפרמטר M .

$$\begin{aligned} T_S = T_{hCMP} &\Rightarrow \frac{T_{baseline}}{\sqrt{N}} = \left(\frac{\alpha}{N - M + 1} + \frac{1 - \alpha}{\sqrt{M}} \right) T_{baseline} \Rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} = \frac{\alpha}{N - M + 1} + \frac{1 - \alpha}{\sqrt{M}} \\ &\Rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} = \frac{\alpha}{N - M + 1} + \frac{1 - \alpha}{\sqrt{M}} \Rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} - \frac{1}{\sqrt{M}} = \alpha \left(\frac{1}{N - M + 1} - \frac{1}{\sqrt{M}} \right) \\ &\Rightarrow \alpha = \frac{\frac{1}{\sqrt{N}} - \frac{1}{\sqrt{M}}}{\frac{1}{N - M + 1} - \frac{1}{\sqrt{M}}} = \frac{\sqrt{\frac{M}{N}} - 1}{\frac{\sqrt{M}}{N - M + 1} - 1} \end{aligned}$$

סעיף ב

שיטת $hCMP$ היא שילוב של שתי השיטות הקודמות, בכך שהיא מצליחה לשפר את שני חלקי התוכנית באופן גמיש, ע"פ החלטה על הפרמטרים N ו M . לכן, שיטה זו תתאים לכל המצבים בהם אנו לא יכולים לדעת בוודאות מה אחוז הפעילות המקבילית במעבד, או כאשר אחוזים אלו ידועים ולא קבועים.

גליון 2

פתרון לשאלה 1

סעיף א

מכיוון שגודל ה $Cache$ אינסופי, לאחר n הגישות הראשונות לזיכרון, כל $f(n)$ הבלוקים יהיו ב $Cache$, ולכן ה $Miss Rate$ יהיה מורכב רק מחלק ה $Compulsary$. סה"כ פעולות הגישה לזיכרון הם 30% מסך כל הפקודות, כלומר $n = 0.3IC$. ולכן

$$Miss Rate = \frac{f(n)}{n} = \frac{f(0.3IC)}{0.3IC}$$

מכיוון שיש שימוש ב $Write Allocate$, יכלנו לתייחס רק ל $Compulsory Miss$ - יהיה מקרה יחיד של $Write Miss$ לכל בלוק. לכן התייחסנו לאוסף הפקודות של גישה לזיכרון בתור גוש פקודות אחד המהווה 30% מכלל הפקודות.

סעיף ב

$$\begin{aligned} \frac{ExecutionTime}{CCT} &= \frac{IC \cdot CPI_{eff} \cdot CCT}{CCT} = IC \cdot CPI_{eff} \\ &= IC \cdot \left(CPI_{ideal} + \frac{Memory\ Accesses}{IC} \cdot Miss\ Rate \cdot Miss\ Penalty \right) \\ &= IC \cdot \left(1 + 0.3 \cdot \frac{f(0.3IC)}{0.3IC} \cdot 16 \right) \end{aligned}$$

סעיף ג

רוחב פס כתובות של 32 ביט יתן לנו $2^{32} = 4,294,967,296$ [Bytes] או 4GB של נפח זכרון (כאשר $1GB = 2^{30}$). מכיוון שכל בלוק מכיל 8 בתים, נזדקק ל $Offset$ ברוחב 3 ביטים. מכיוון שזיכרון המטמון הוא מסוג $Fully Associative$, הרי ששאר 29 הביטים ישמשו כשדה Tag .

Tag [32:3]	Offset [2:0]	Data [0:64]								

פתרון לשאלה 2

סעיף א

בשימוש ב $Write-Through$ אנו נשתמש ב Bus עבור כל כתיבה של מילה לבלוק זה, ולכן נקבל

$$D_{WT} = n$$

$$T_{WT} = n(A + B)$$

כאשר הבלוק יזרק מזכרון המטמון, לא תהיה כלל פעילות על ה Bus עבור הזריקה הזו.

סעיף ב

בשימוש ב $Write-Back$ אנו נשתמש ב Bus פעם אחת, כאשר הבלוק נזרק מזכרון המטמון, ואז נעביר את כל הבלוק על ה Bus , ולכן נקבל

$$D_{WB} = L$$

$$T_{WB} = A + BL$$

סעיף ג

עבור מדד D , נעדיף את שיטת $Write-Through$ כאשר $n < L$, ונעדיף את שיטת $Write-Back$ כאשר $n > L$ (במקרה שבו $n = L$ אין שיטה עדיפה). עבור מדד T , נבדוק מתי שיטת $Write-Through$ עדיפה:

$$T_{WT} < T_{WB} \Rightarrow n(A + B) < A + BL \Rightarrow n < \frac{A + BL}{A + B}$$

כלומר, עבור $n < \frac{A + BL}{A + B}$, נעדיף את שיטת $Write-Through$, אחרת נעדיף את שיטת $Write-Back$.

שיטת $Write-Back$ תהיה עדיפה בחיתוך בין שני המקרים, כלומר כאשר

$$n > \frac{A+BL}{A+B} \cup n > L \Rightarrow n > \max \left\{ \frac{A+BL}{A+B}, L \right\}$$

שיטת *Write-Through* תהיה עדיפה בחיתוך בין שני המקרים האחרים, כלומר כאשר

$$n < \frac{A+BL}{A+B} \cup n < L \Rightarrow n < \min \left\{ \frac{A+BL}{A+B}, L \right\}$$

בתחומי הביניים יהיו עדיפויות שונות לפי שני הקריטריונים, כפי שתוארו בתחילת השאלה.

פתרון לשאלה 3

סעיף א

עבור כל ארכיטקטורת *Cache*, נרצה לפחות $L = M \cdot N$ בתים של *Cache*, כדי שכל המטריצה תוכל להכנס לזכרון המטמון. במקרה זה, בכל הארכיטקטורות, נקבל $Hit Rate = 1$.

סעיף ב

לפי נתוני השאלה, כל מטריצה A , ורק היא, מאוכסנת בזכרון המטמון לפני תחילת חיבור מטריצה B ל A . נשים לב כי מתבצעות רק קריאות עבור מטריצות A ו B , ורק כתיבות עבור מטריצה C .

ראשית נביט בקריאות.

עבור ארכיטקטורת *Direct-Mapped*:

הקריאה של המילה הראשונה של מטריצה A תהיה פגיעה (*Hit*), אך מכיוון שהמטריצות מאוכסנות ברצף, קריאה של המילה הראשונה של מטריצה B תגרום בוודאות להחלפת הבלוק הראשון של מטריצה A ב $Cache$ לבלוק הראשון של מטריצה B . כל עוד אנחנו עוברים על הבלוק הראשון של המטריצות, תהיה החלפה של הבלוק המתאים ב $Cache$ בכל קריאה, לכן מכיוון שבכל בלוק 8 מילים, לאחר הפגיעה הראשונה יהיו 15 החטאות (*Misses*) - 7 קריאות של מטריצה A ו 8 קריאות של מטריצה B . דבר זה יחזור על עצמו לכל בלוק בזכרון, ולכן באופן כולל נקבל

$$Hit Rate = \frac{1}{16}$$

עבור ארכיטקטורת *2-Way Set Associative*:

הקריאה של המילה הראשונה של מטריצה A תהיה פגיעה, מכיוון שהמטריצות מאוכסנות ברצף, קריאה של המילה הראשונה של מטריצה B תגרום בוודאות להחלפת הבלוק השני (בגלל שיטת *LRU*) שב *Set* הראשון. 7 הקריאות הבאות של מילים ממטריצה A יהיו פגיעות, כי הבלוק המתאים עדיין בזיכרון, וכמו כן גם 7 הקריאות של המילים הבאות של מטריצה B , לכן קיבלנו 15 פגיעות על 16 הקריאות הראשונות. לאחר שעברנו בקריאות על חצי מהמטריצות, אף בלוק של מטריצה A לא נמצא ב $Cache$, מכיוון שהחלפנו את כל הבלוקים השייכים לחצי השני של מטריצה A עם בלוקים ממטריצה B . לכן כעת על כל קריאה של בלוק, ממטריצה A או B , תהיה החטאה אחת, כלומר 2 החטאות על כל 16 מילים נקראות. לסיכום נקבל

$$Hit Rate = \frac{1}{2} \frac{15}{16} + \frac{1}{2} \frac{14}{16} = \frac{29}{32}$$

עבור ארכיטקטורת *Fully Associative*:

בקריאה מילים מהבלוק הראשון של מטריצה A יהיו רק פגיעות. קריאה של מילה מהבלוק הראשון של מטריצה B יגרום להחלפת הבלוק השני של מטריצה A , בהתאם לשיטת *LRU*. מכאן והלאה, תהיה החטאה אחת בכל גישה לבלוק חדש של מטריצה A או B . לכן יהיה $Hit Rate$ של $\frac{7}{8}$ בתוספת פגיעה אחת לכל שתי המטריצה (זו המילה הראשונה של מטריצה A) גודל כל מטריצה הוא NM ולכן

$$Hit Rate = \frac{7}{8} + \frac{1}{2MN}$$

שנית נביט בכתיבות.

מכיוון שאף בלוק של מטריצה C אינו ב $Cache$ מתחילת הריצה, ומכיוון שאנו פועלים בשיטת *Write Around*,

נקבל רק החטאות לגבי הכתיבות, כלומר $Hit Rate_{writing} = 0$.

סעיף ג

בחלק הראשון של התוכנית, נהיה חייבים לספוג S החטאות, מכיוון שה $Cache$ ריק. אם נקרא את מערך A מהסוף להתחלה, נוכל לנצל את מנגנון ה LRU בכך שבלוקים חדשים שמובאים ל $Cache$ עבור קריאת מערך B יחליפו את האיברים האחרונים של מערך A , ולא את הראשונים (במקרה שהיינו קוראים את A מההתחלה לסוף).

סה"כ מתבצעות $3S$ קריאות מהזיכרון. S קריאות של A בחלק הראשון, ובחלק השני S קריאות ממערך A ו S קריאות ממערך B . בנוסף ל S החטאות של החלק הראשון, בחלק השני נספוג עוד S החטאות עבור קריאת מערך B . מכיוון שקראנו בחלק הראשון את מערך A מהסוף להתחלה, אז יהיו לנו $\frac{S}{2}$ פגיעות בקריאת מערך A , ולכן לסיכום:

$$Miss Rate = \frac{(S) + (S + \frac{1}{2}S)}{3S} = \frac{5}{6}$$

והתוכנית, בשפת c :

```
sum = 0;
pi = 1;
for (i=S ; i>0 ; i--) sum += a[i];
for (i=0 ; i<S ; i++) pi *= a[i] + b[i];
```

פתרון לשאלה 4

סעיף א

כדי להביא למינימום את הביטוי

$$Cache Price = \left[(associativity)^2 + 4(Cache Size) \right] \cdot (C + 5)$$

נרצה פשוט להקטין את כל הפרמטרים, ולכן נבחר:

- אסוציאטיביות: 1
- גודל זכרון מטמון: $8[Kbyte]$
- טכנולוגיה: $WriteThrough$

סעיף ב

חישוב זמן הגישה (כמות $Clock Cycles$) בטכנולוגיית WT יעשה ע"פ:

$$Access Time = 0.9 \left[Hit Rate \cdot Hit Time + Miss Rate \cdot (Hit Time + Miss Penalty) \right] + 0.1 \cdot Hit Time$$

$$= Hit Time + 0.9 \left[Miss Rate \cdot Miss Penalty \right] = 1 + 0.9 \cdot 10 \cdot Miss Rate$$

חישוב זמן הגישה (כמות $Clock Cycles$) בטכנולוגיית WB יעשה ע"פ:

$$Access Time = Hit Rate \cdot Hit Time + Miss Rate \cdot (Hit Time + Miss Penalty + 0.3 \cdot Dirty Penalty)$$

$$= Hit Rate \cdot Hit Time + Miss Rate \cdot (Hit Time + Miss Penalty + 0.3 \cdot Miss Penalty)$$

$$= Hit Time + 1.3 \cdot Miss Rate \cdot Miss Penalty = 1 + 1.3 \cdot 10 \cdot Miss Rate$$

מספר	WB / WT	Cache Size	Associativity	Miss Rate	זמן גישה (Clocks)	עלות
1	WT	8[KByte]	1-Way	0.087	1.783	165
2	WB				2.131	495
3	WT		2-Way	0.069	1.621	180
4	WB				1.897	540
5	WT		4-Way	0.065	1.585	240
6	WB				1.845	720
7	WT	16[KByte]	1-Way	0.066	1.594	325
8	WB				1.858	975
9	WT		2-Way	0.054	1.486	340
10	WB				1.702	1020
11	WT		4-Way	0.049	1.441	400
12	WB				1.637	1200

סעיף ג

נחשב את כמות הגישות לזכרון. עבור טכנולוגיית *Write-Through* :

$$\text{Memory Accesses} = 0.1 \cdot IC_{Mem} + 0.9 \cdot IC_{Mem} \cdot \text{Miss Rate} = IC_{Mem} (0.1 + 0.9 \cdot \text{Miss Rate})$$

עבור טכנולוגיית *Write-Back* :

$$\text{Memory Accesses} = IC_{Mem} \cdot [\text{Miss Rate} (1 + \text{Dirty Rate})] = IC_{Mem} \cdot 1.3 \cdot \text{Miss Rate}$$

מכיוון שקיבלנו נוסחאות זהות לנוסחאות זמן הגישה, שחישבנו בסעיף הקודם, עד כדי פקטור 10, נבחר בקונפיגורציה הזכרון הנמצאת בשורה 11 בטבלה זו.

סעיף ד

מהטבלה שבסעיף ב', אנו רואים כי בהנתן תקציב של \$1000, נעדיף את הקונפיגורציה של שורה 11 מבחינת זמן גישה ממוצע.

עבור רוחב סרט מינימלי, צריך מספר מינימלי של גישות לזיכרון. כזוה מקרה, עדיף להשתמש ב *Write-Back* ואז הבחירה המוצלחת, בהנתן תקציב של \$1000, היא מס' 8 בטבלה.

פתרון לשאלה 5

סעיף א

בכל בלוק ב *Cache* יש $2^5 = 32$ בתים, ולכן גודל ה *Offset* הוא 5 ביטים.

לכל אחד משני חלקי ה *Cache* יש 512 בלוקים.

עבור החלק ה *2Way Set Associative*, לכל *Way* יש 256 שורות, ולכן מספיקים 8 ביטים כדי לקבוע את ה *Way*. כדי לזהות חד-חד-ערכית כתובת בזיכרון בסגמנט *A* יש צורך ב 14 ביטים, ולכן עבור שדה ה *Tag* נשאר ביט בודד. כל שורה ב *Cache* תראה כך :

2'b00	Tag [13]	Index [12:5]	Offset [4:0]	32 Bytes of data
-------	----------	--------------	--------------	------------------

עבור חלק ה *Direct-Mapped*, כדי לקבוע מיקומו של בלוק, יש לבחור שורה מתוך $2^9 = 512$ השורות, ולכן יש להקצות שדה *Index* של 9 ביטים. כדי לזהות חד-חד-ערכית כתובת בזיכרון בסגמנטים *C, D* יש צורך ב 15 ביטים, ולכן עבור שדה ה *Tag* נשאר ביט בודד. כל שורה ב *Cache* תראה כך :

1'b1	Tag [14]	Index [13:5]	Offset [4:0]	32 Bytes of data
------	----------	--------------	--------------	------------------

בסגמנט *A* יש סיבית *Tag* יחידה וכדי לממש את מנגנון *LRU* יש לשמור סיבית נוספת לכל *Set*. נקבל שה"כ

$$\text{Cache Bits}_A = 1 \cdot 512 + 1 \cdot 256 = 768 [\text{Bit}]$$

בסגמנטים *C, D* יש סיבית *Tag* יחידה נקבל שה"כ

$$\text{Cache Bits}_{C,D} = 1 \cdot 512 = 512 [\text{Bit}]$$

בנוסף, יש להקצות סיבית *Valid* לכל בלוק, כלומר 1,024 סיביות נוספות. וסה"כ

$$\text{Cache Bits} = 768 + 512 + 1,024 = 2,304 [\text{Bit}]$$

אם ה *Cache* הוא מסוג *Write-Back*, נצטרך ביט *Dirty* נוסף לכל בלוק ואז נקבל שה"כ

$$\text{Cache Bits} = 2,304 + 1,024 = 3,328 [\text{Bit}]$$

סעיף ב

1. עבור סגמנט A , כל הבלוקים שלו יכולים להמצא ב $Cache$, ולכן $Miss Rate_{Segment A} = 0$.
 עבור סגמנט B , אין מה לדבר על פגיעות לפי ההגדרה, ולכן $Miss Rate_{Segment B} = 1$.
 עבור סגמנטים C, D , מכיוון שהקריאה היא פשוט סדרתית, נקבל החטאה כל 32 קריאות, כלומר
- $$Miss Rate = \frac{1}{32}$$
2. החישוב:

$$\begin{aligned}
 AMAT &= \underbrace{\frac{1}{4} \cdot Hit Time}_{Segment A \text{ reads}} + \underbrace{\frac{1}{4} (Hit Time + Miss Rate \cdot Miss Penalty)}_{Segment C, D \text{ reads}} \\
 &+ \underbrace{\frac{2}{4} (Hit Time + Miss Rate \cdot Miss Penalty)}_{Segment C, D \text{ reads}} \\
 &= \frac{1}{4} + \frac{1}{4}(1+10) + \frac{2}{4} \left(1 + \frac{1}{32} \cdot 10 \right) = 3.65 [Cycles]
 \end{aligned}$$

סעיף ג

קפיצה 32 בתים מבטיחה גישה לבלוק חדש בכל צעד.

1.1

בהתסברות P_n החטיאו בגישה מס' n , ובהסתברות $0.5 P_n$ הביאו לאחר ההחטה את הבלוק לcache.
 ז"א, רק אם לא הביא בפעם שעברה את הבלוק אחרי גישה n , תהיה החטאה בגישה $n+1$.
 לכן:

$$P_{n+1} = 1 - 0.5 P_n$$

2.1

נרשום P_n עבור n -ים ראשונים, ונסיק עבור n כללי.

$$\left. \begin{aligned}
 P_0 &= p \\
 P_1 &= 1 - 0.5 P_0 = 1 - 0.5 p \\
 P_2 &= 1 - 0.5 P_1 = 1 - 0.5(1 - 0.5 p) = 1 - 0.5 + 0.5^2 p \\
 P_3 &= 1 - 0.5 P_2 = 1 - 0.5(1 - 0.5 + 0.5^2 p) = 1 - 0.5 + 0.5^2 - 0.5^3 p
 \end{aligned} \right\} P_n = (-1 * 0.5)^n p + \sum_{k=0}^{n-1} (-1 * 0.5)^k$$

3.1

נמצא מה הגבול של P_n עבור n גדולים:

$$\begin{aligned}
 P_n &= (-1 * 0.5)^n p + \sum_{k=0}^{n-1} (-1 * 0.5)^k \\
 P_{n \rightarrow \infty} &= (-1 * 0.5)^{n \rightarrow \infty} p + \sum_{k=0}^{\infty} (-1 * 0.5)^k = 0 + \frac{1}{1 - (-0.5)} = \frac{1}{1.5} = \frac{2}{3}
 \end{aligned}$$

לכן, במצב יציב, miss rate = 66.66%

סעיף ד1.7

סגמנט A :

הסתברות החטאה שווה ל 1 באיטרציה הראשונה, וקטנה פי 2 עבור כל איטרציה נוספת. באיטרציה הראשונה, בהכרח יש החטאה, באיטרציה שניה – יש הסתברות 0.5 ש 2 הבלוקים של הסט התמפו ל ways שונים, והסתברות 0.5 שאחד דרס את השני – לכן בגישה שניה, הסתברות חצי להחטאה. בגישה שלישית, תהיה החטאה, רק אם הייתה החטאה בגישה הקודמת, וגם כן, בהסתברות 0.5 (סה"כ – 0.25), וכן הלאה...

$$P_{MissA}(n_{iteration}) = 0.5^{n-1} \text{ - סה"כ}$$

סגמנט B :

בגלל שלא ממופה, תמיד מחטיאים

$$P_{MissB}(n_{iteration}) = 1$$

סגמנטים C ו D :

יש תמיד החטאות, כי כל פעם בלוק מ C דורס בלוק מ D שאמור להיות ממופה לאותו המקום ב cache.

$$P_{MissC,D}(n_{iteration}) = 1$$

סה"כ :

$$P_{Miss}(n_{iteration}) = 0.25 * P_{MissA}(n_{iteration}) + 0.25 * P_{MissB}(n_{iteration}) + 0.5 * P_{MissC,D}(n_{iteration}) = 0.25 * 0.5^{n-1} + 0.75$$

2.1

סגמנט A :

עבור מצב יציב – 0% החטאה.

באיטרציה ראשונה, 100% להחטאה, וגם באיטרציה השניה, כי בסוף האיטרציה הראשונה, ערכי A נדרסו ע"י ערכים מ C ו D. באיטרציה השלישית ערכי A יכנסו ל way השני, ולא ידרסו יותר.

סגמנטים B, C, D :

כמו בסעיף הקודם, 100% החטאה.

לכן, עבור מצב יציב :

$$P_{Miss}(n_{iteration}) = 0.25 * P_{MissA}(n_{iteration}) + 0.25 * P_{MissB}(n_{iteration}) + 0.5 * P_{MissC,D}(n_{iteration}) = 0.75$$

גליון 3

פתרון לשאלה 1

תוצאות הריצות:

• דרגת אסוציאטיביות : 2

```
> dinero -b1 -u24 -a2 -r1 <$c/trace4.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a2 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=2-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      5000    5000     0     0     0     0
                    1.0000    1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       622     622     0     0     0     0
                    0.1244    0.1244  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory   155
< / Demand Fetches> 0.0310
Words Copied-Back   0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 155
< / Demand Fetches> 0.0310

---Execution complete.
> -
```

• דרגת אסוציאטיביות : 3

```
> dinero -b1 -u24 -a3 -r1 < $c/trace4.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a3 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=3-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      5000    5000     0     0     0     0
                    1.0000    1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       821     821     0     0     0     0
                    0.1642    0.1642  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory   205
< / Demand Fetches> 0.0410
Words Copied-Back   0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 205
< / Demand Fetches> 0.0410

---Execution complete.
>
```

דרגת אסוציאטיביות : 4 •

```
> dinero -b1 -u24 -a4 -r1 < $c/trace4.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a4 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=4-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      5000    5000     0     0     0     0
                    1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       1020    1020     0     0     0     0
                    0.2040  0.2040  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory    255
< / Demand Fetches> 0.0510
Words Copied-Back    0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 255
< / Demand Fetches> 0.0510

---Execution complete.
```

דרגת אסוציאטיביות : 6 •

```
> dinero -b1 -u24 -a6 -r1 < $c/trace4.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a6 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=6-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      5000    5000     0     0     0     0
                    1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       1418    1418     0     0     0     0
                    0.2836  0.2836  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory    354
< / Demand Fetches> 0.0708
Words Copied-Back    0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 354
< / Demand Fetches> 0.0708

---Execution complete.
```

דרגת אסוציאטיביות : 8

```
> dinero -b1 -u24 -a8 -r1 < %c/trace4.din
---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.
---Execution begins.
CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a8 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=8-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=100000000, Q=0.
---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)      Access Type:
                        Total  Instrn  Data    Read    Write   Misc
-----
Demand Fetches         5000    5000    0        0        0        0
                        1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses          1816    1816    0        0        0        0
                        0.3632  0.3632  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory      454
< / Demand Fetches>   0.0908
Words Copied-Back      0
< / Demand Writes>    0.0000
Total Traffic (words)  454
< / Demand Fetches>   0.0908

---Execution complete.
>
```

דרגת אסוציאטיביות : 12

```
> dinero -b1 -u24 -a12 -r1 < %c/trace4.din
---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.
---Execution begins.
CMDLINE: dinero -b1 -u24 -a12 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=24, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=12-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=100000000, Q=0.
---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)      Access Type:
                        Total  Instrn  Data    Read    Write   Misc
-----
Demand Fetches         5000    5000    0        0        0        0
                        1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses          2612    2612    0        0        0        0
                        0.5224  0.5224  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory      653
< / Demand Fetches>   0.1306
Words Copied-Back      0
< / Demand Writes>    0.0000
Total Traffic (words)  653
< / Demand Fetches>   0.1306

---Execution complete.
>
```

אנו רואים שדרגת האסוציאטיביות מגדילה את קצב ההחטאות. סיכום הסימולציות :

אסוציאטיביות	2	3	4	6	8	12
<i>Miss Rate</i>	0.1244	0.1642	0.2040	0.2836	0.3632	0.5224

בהסתכלות על trace4.din, גילינו שסימלצנו על 5000 פקודות שניגשות באופן מחזורי ל 19×0 כתובות עוקבות (25). באופן אנליטי, כאשר נניח מצב יציב, נקבל

$$MR = \frac{1+n}{25}$$

כאשר n דרגת האסוציאטיביות.

וכאשר נוסיף את ההחטאות המתחייבות (*Compulsory Misses*) נקבל

$$MR = \frac{1+n}{25} + \frac{24}{5000}$$

ולכן באופן אנליטי, קיבלנו:

אסוציאטיביות	2	3	4	6	8	12
Miss Rate	0.1248	0.1648	0.2048	0.2848	0.3648	0.5248

ההבדלים הקטנים נובעים מאי-אינסופיות של התוכנית.

פתרון לשאלה 2

קובץ `trace2.din`, מדיניות החלפה LRU

אנו פונים באופן מחזורי לשלוש פקודות רציפות.

באופן אנליטי, קל לראות ש $MR = 1$ במצב יציב.

```
> dinero -b1 -u2 -a2 -r1 < $c/trace2.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.
---Execution begins.
CMDLINE: dinero -b1 -u2 -a2 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=2, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=2-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.
---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
(totals,fraction)
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches
900 900 0 0 0 0
1.0000 1.0000 0.0000 0.0000 0.0000 0.0000

Demand Misses
900 900 0 0 0 0
1.0000 1.0000 0.0000 0.0000 0.0000 0.0000

Words From Memory 225
( / Demand Fetches) 0.2500
Words Copied-Back 0
( / Demand Writes) 0.0000
Total Traffic (words) 225
( / Demand Fetches) 0.2500

---Execution complete.
```

קובץ `trace5.din`, מדיניות החלפה LRU

אנו פונים באופן אקראי לשלוש פקודות רציפות.

במצב יציב, נאמר שלכל פקודה אקראית יש סיכוי של $\frac{2}{3}$ להמצא ב `Cache`. לכן, בסיכוי $\frac{1}{3}$ יש החטאה, כלומר

$$MR = 0.333$$

```
> dinero -b1 -u2 -a2 -r1 < %c/trace5.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u2 -a2 -r1
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=2, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=2-way, replacement=1, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
<totals,fraction>
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      900      900      0      0      0      0
                    1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       282      282      0      0      0      0
                    0.3133  0.3133  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory    70
< / Demand Fetches> 0.0778
Words Copied-Back    0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 70
< / Demand Fetches> 0.0778

---Execution complete.
```

קובץ `trace2.din`, מדיניות החלפה Random

אנו פונים באופן מחזורי לשלוש פקודות רציפות.

תמיד ישנן שתי פקודות ב `Cache`. בין קריאה של בלוק מסויים לקריאתו הבאה ישנן שתי קריאות של בלוקיםאחרים. כדי לחשב את ה `Hit Rate`, נרצה שבשתי קריאות אלו אותו בלוק ישאר ב `Cache`. לכן, חייבת להיות

החטאה אחת בשתי הקריאות הללו. נרצה שהבלוק שיוחלף בהחטאה זו לא יהיה הבלוק שלנו, וזה יקרה בהסתברות

$$\frac{1}{2}$$

$$HR = \frac{MR}{2}, \quad HR + MR = 1 \Rightarrow MR = \frac{2}{3}$$

```
> dinero -b1 -u2 -a2 -rr < %c/trace2.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u2 -a2 -rr
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=2, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=2-way, replacement=r, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
<totals,fraction>
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches      900      900      0      0      0      0
                    1.0000  1.0000  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Demand Misses       601      601      0      0      0      0
                    0.6678  0.6678  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000

Words From Memory   150
< / Demand Fetches> 0.1667
Words Copied-Back    0
< / Demand Writes>  0.0000
Total Traffic (words) 150
< / Demand Fetches> 0.1667

---Execution complete.
```

קובץ `trace5.din`, מדיניות החלפה `Random`

אנו פונים באופן אקראי לשלוש פקודות אקראיות.

מכיוון שהפניות לכל פקודת הן באופן אקראי, אזי ההסתברות להחטאה היא ההסתברות שהבלוק לא נמצא בזיכרון ה `Cache`, כלומר

$$MR = \frac{1}{3}$$

```
> dinero -b1 -u2 -a2 -rr < $c/trace5.din

---Dinero III by Mark D. Hill.
---Version 3.3, Released May 1989.

---Execution begins.

CMDLINE: dinero -b1 -u2 -a2 -rr
CACHE (bytes): blocksize=1, sub-blocksize=0, Usize=2, Dsize=0, Isize=0.
POLICIES: assoc=2-way, replacement=r, fetch=d(1,0), write=c, allocate=w.
CTRL: debug=0, output=0, skipcount=0, maxcount=10000000, Q=0.

---Simulation begins.
---Simulation complete.

Metrics
<totals,fraction>
-----
Access Type:
Total Instrn Data Read Write Misc
-----
Demand Fetches          900          900          0          0          0          0
1.0000 1.0000 0.0000 0.0000 0.0000 0.0000

Demand Misses           305          305          0          0          0          0
0.3389 0.3389 0.0000 0.0000 0.0000 0.0000

Words From Memory        76
< / Demand Fetches>    0.0844
Words Copied-Back        0
< / Demand Writes>    0.0000
Total Traffic (words)   76
< / Demand Fetches>    0.0844

---Execution complete.
```

פתרון לשאלה 3

סעיף א

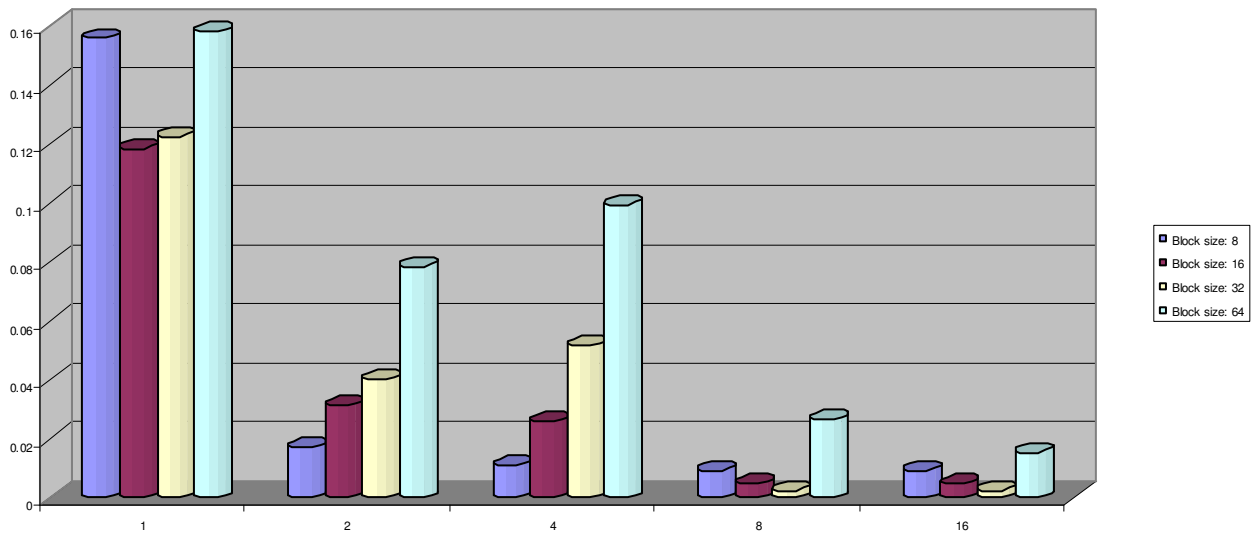
התוצאות בטבלה הבאה:

Unified Cache					
Block Size	8				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1559	0.0171	0.0111	0.0094	0.0094
Block Size	16				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1185	0.0315	0.0259	0.0048	0.0048
Block Size	32				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1225	0.0401	0.0517	0.0026	0.0025
Block Size	64				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1581	0.0785	0.0996	0.0266	0.0153

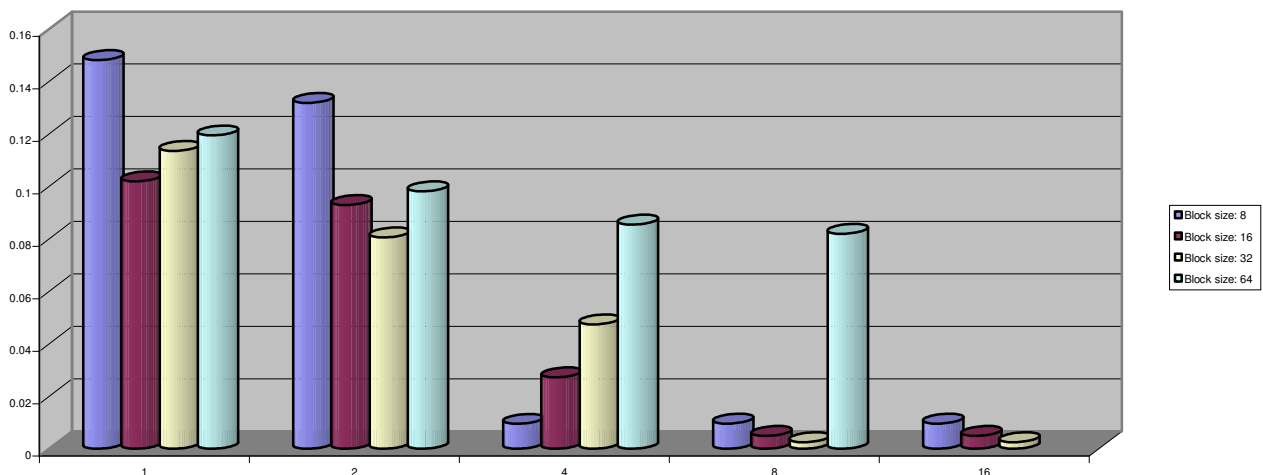
Non Unified Cache					
Block Size	8				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1481	0.1318	0.0095	0.0096	0.0096
Block Size	16				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1019	0.0929	0.0272	0.0049	0.0049
Block Size	32				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1135	0.0805	0.0474	0.0025	0.0025
Block Size	64				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.1194	0.0981	0.0854	0.0819	

קצב ההחטאה האופטימלי המתקבל הוא 0.25% והוא מתקבל במספר קונפיגורציות, כמודגש בטבלה.

עבור זכרון משולב של 1024 מילים, להלן קצב ההחטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים:

עבור זכרון נפרד של 512 בתים עבור נתונים ו 512 בתים עבור פקודות, להלן קצב ההחטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים:

תוצאות הסימוליה מראות כי הגדלת האסוציאטיביות משפרת את ביצועי ה-*Cache*, חוץ מאשר במקרה של זיכרון משולב עם גודל בלוק של 64 בתים, וזו תוצאה ישירה של עקרון הלוקליות בזכרון הנתונים.

סעיף ב 1. הילוך שיכור

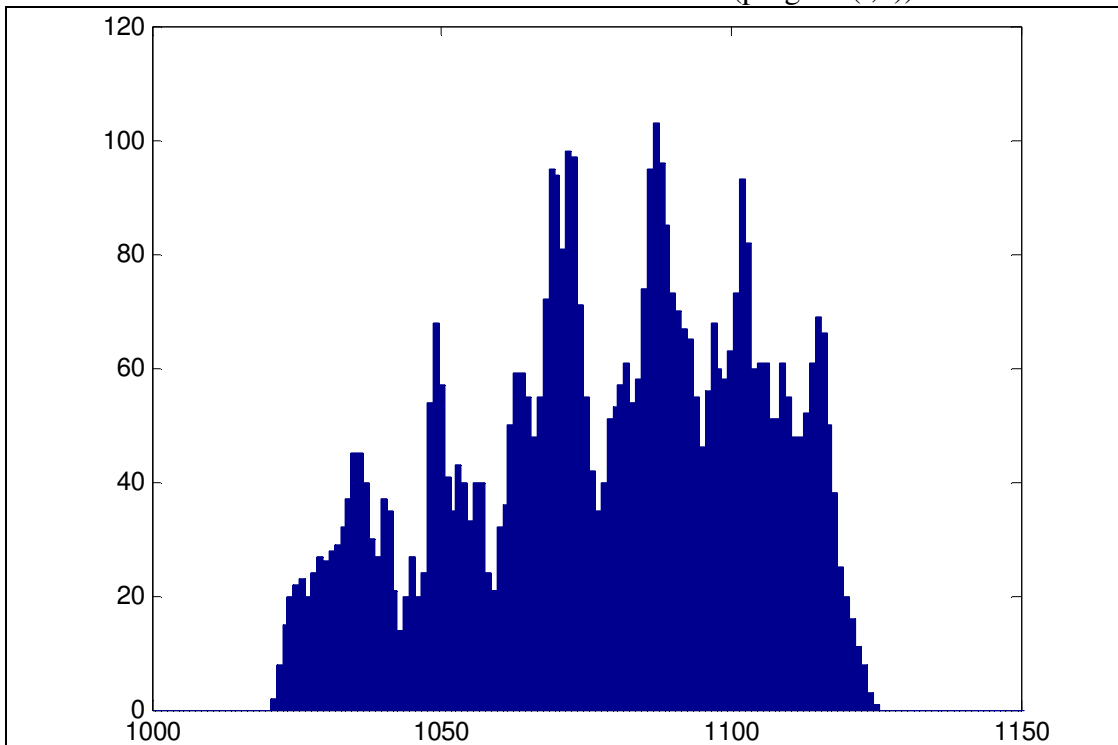
```
size_of_program = 5000;

% first command:
program(1,1) = 2;
program(1,2) = 2^10;

% paramaters
d = 1;

for index = 2:size_of_program
    a = rand;
    program(index,1) = 2;
    if (a>0.5)
        program(index,2) = program(index-1,2) + d;
    else
        program(index,2) = program(index-1,2) - d;
    end
end
```

ההיסטוגרמה המתאימה – `hist(program(:,2))`

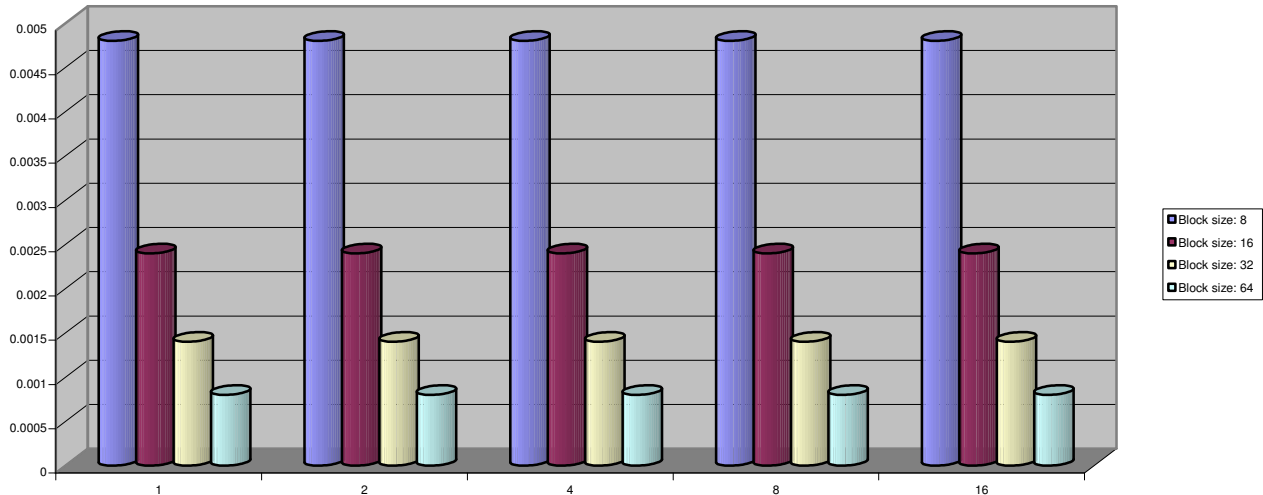
ריכוז תוצאות הריצות בטבלה:

Unified Cache					
Block Size	8				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0048	0.0048	0.0048	0.0048	0.0048
Block Size	16				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0024	0.0024	0.0024	0.0024	0.0024
Block Size	32				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0014	0.0014	0.0014	0.0014	0.0014
Block Size	64				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0008	0.0008	0.0008	0.0008	0.0008

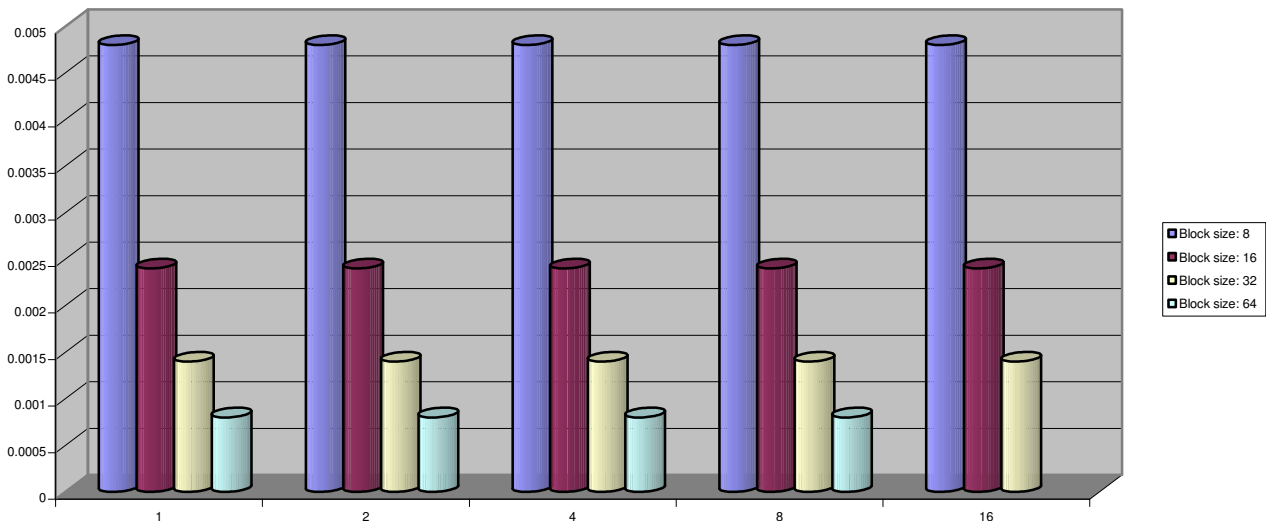
Non Unified Cache					
Block Size	8				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0048	0.0048	0.0048	0.0048	0.0048
Block Size	16				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0024	0.0024	0.0024	0.0024	0.0024
Block Size	32				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0014	0.0014	0.0014	0.0014	0.0014
Block Size	64				
Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0008	0.0008	0.0008	0.0008	0.0008

ובגרפים :

זכרון משולב בגודל 1024 בתים, להלן קצב ההחטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים :

עבור זכרון נפרד של 512 בתים עבור נתונים ו 512 בתים עבור פקודות, להלן קצב ההחטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים :

אנו רואים בבירור שאין משמעות להפרדת הזיכרון לפקודות ונתונים, מכיוון שטיפלנו רק בסוג אחד של פניות, וגודל של 512 בתים לא היה קטן דיו כדי להשפיע על ביצועי ה *Cache* . עוד אנו רואים בבירור כי קצב ההחטאה כלל אינו פונקציה של דרגת האסוציאטיביות, וזאת עקב הלוואליות הרבה שבתוכניתנו.

2. הילוך שיכור עם קפיצות

```

size_of_program = 5000;

% first command:
program(1,1) = 2;
program(1,2) = 2^20;

% paramaters
d = 1;
L = 200;
p = 0.01;

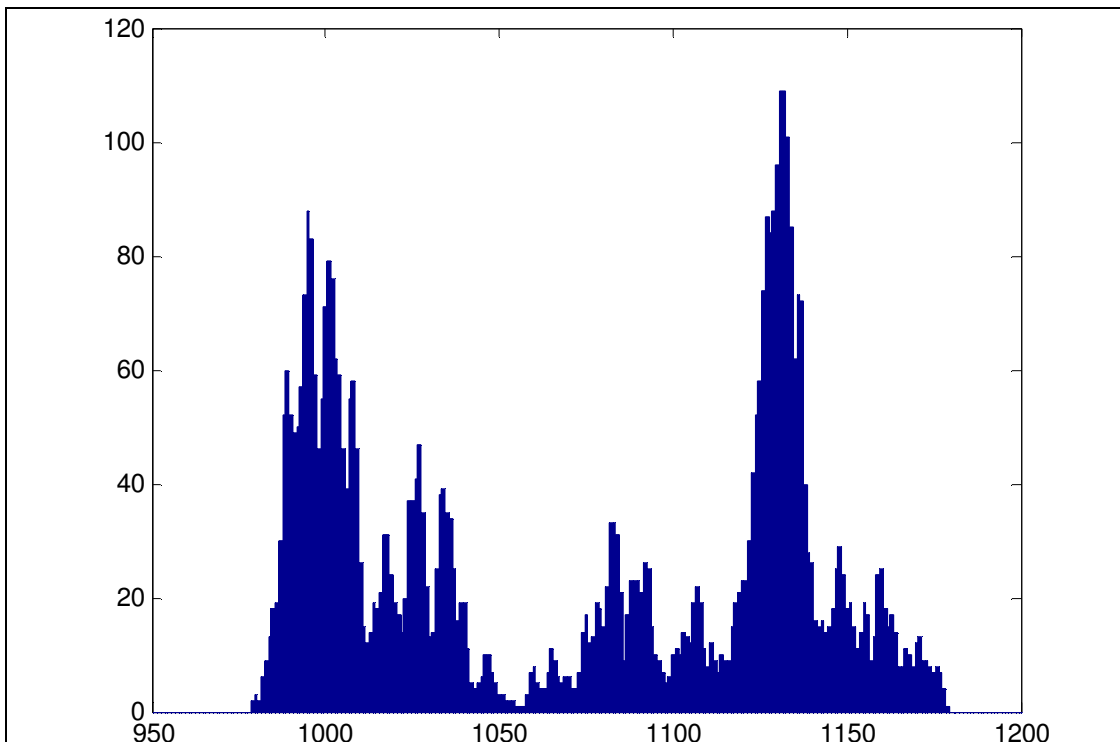
for index = 2:size_of_program
    a = rand;
    program (index,1) = 2;
    if (a>0.5)
        if (a>1-p)
            program (index,2) = program (index-1,2) + L;
        else
            program (index,2) = program (index-1,2) + d;
        end
    else
        if (a<p)

```

```

program (index,2) = program (index-1,2) - L;
else
program (index,2) = program (index-1,2) - d;
end
end
end
end
    
```

ההיסטוגרמה המתאימה – hist(program(:,2))

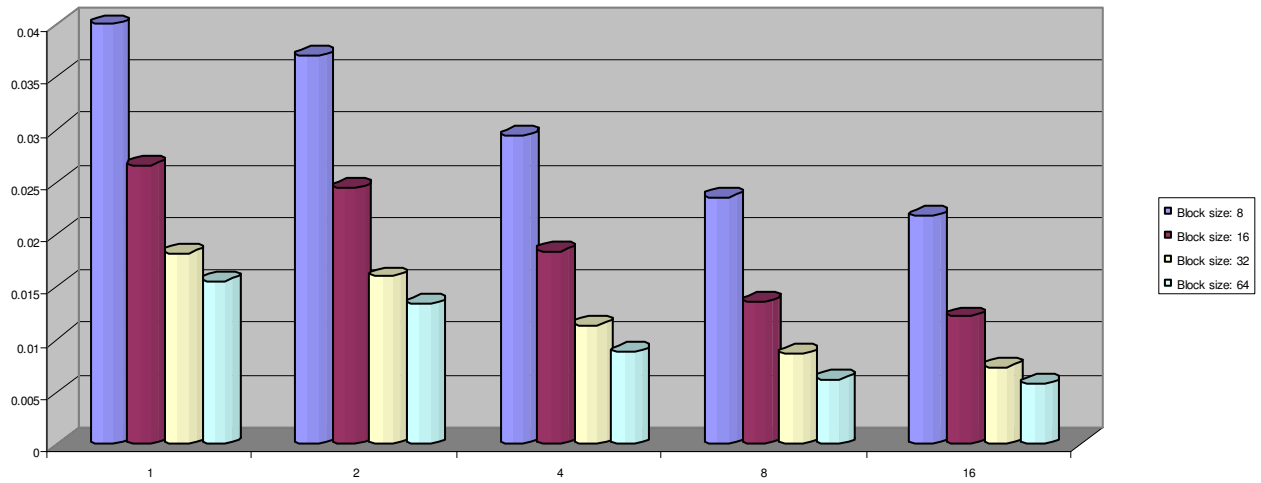

ריכוז תוצאות הריצות בטבלה :

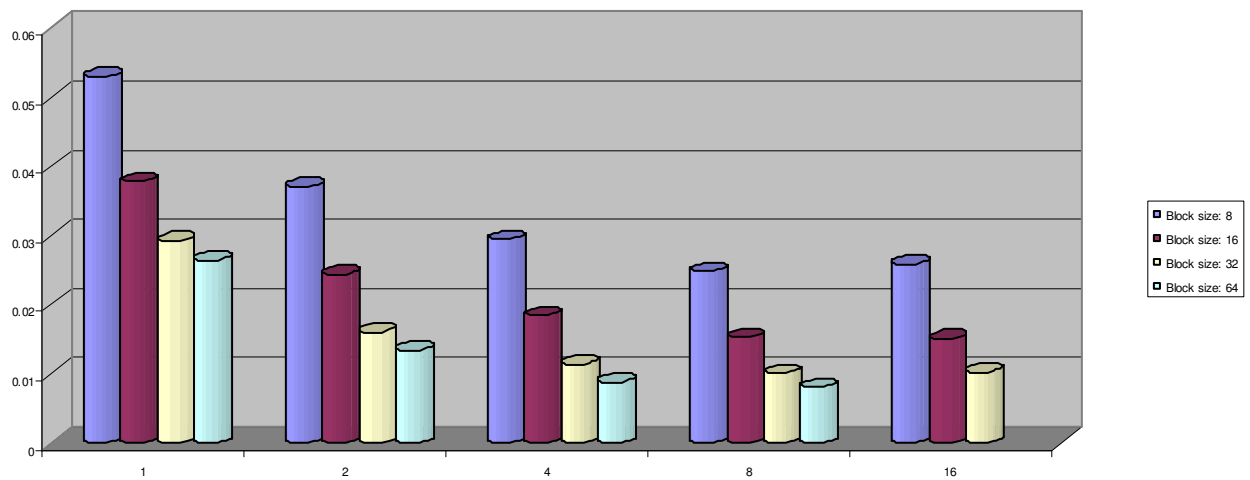
Unified Cache						Non Unified Cache					
Block Size	8					Block Size	8				
Assoc Level	1	2	4	8	16	Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.04	0.037	0.0294	0.0236	0.0218	Miss Rate	0.053	0.037	0.0294	0.0248	0.0258
Block Size	16					Block Size	16				
Assoc Level	1	2	4	8	16	Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0266	0.0244	0.0184	0.0136	0.0122	Miss Rate	0.0378	0.0244	0.0184	0.0152	0.015
Block Size	32					Block Size	32				
Assoc Level	1	2	4	8	16	Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0182	0.016	0.0114	0.0086	0.0074	Miss Rate	0.0292	0.016	0.0114	0.01	0.0102
Block Size	64					Block Size	64				
Assoc Level	1	2	4	8	16	Assoc Level	1	2	4	8	16
Miss Rate	0.0156	0.0134	0.0088	0.0062	0.0058	Miss Rate	0.0264	0.0134	0.0088	0.008	

ובגרפים :

עבור זכרון משולב בגודל 1024 בתים, להלן קצב החטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים :

עבור זכרון נפרד של 512 בתים עבור נתונים ו 512 בתים עבור פקודות, להלן קצב ההחטאה כפונקציה של דרגת האסוציאטיביות, לגדלי בלוק שונים:

בשונה מהילוך שיכור רגיל, כאן יש משמעות לדרגת האסוציאטיביות, וזאת מכיוון שאין כאן לוקליות הדוקה כמו בהילוך שיכור – אלא ישנן הקפיצות בגודל L , המאלצות את לעבוד עם בלוקים מרוחקים זה מזה. לכן הגדלת האסוציאטיביות תעזור לביצועים במקרה זה.

שלא כמו בהילוך שיכור רגיל, יש משמעות להפרדת הזיכרון לפקודות ונתונים: אנו מבחינים כי עבור בלוקים בגודל 8 בתים השיפור בביצועים, ע"י הגדלת דרגת האסוציאטיביות, אינו קורה ואף ישנה החרפה בביצועים. תופעה זאת קורית בדרגות אסוציאטיביות גדולות, מכיוון שאלה לא מאפשרות טיפול טוב במסגרת עקרון הלוקליות.

גליון 4

פתרון לשאלה 1

סעיף א

המעבד נדרש למנוע מתהליך שימוש בבלוקים שנשארו מתהליך קודם משום שהcache מאורגן לפי הכתובות הוירטואליות, שיכולות לחפוף בין 2 תהליכים שונים לחלוטין. לכן, כדי שתהליך אחד לא יבצע בטעות קוד של תהליך אחר, הוא לא אמור לגשת לבלוקים שבהם נשמר מידע מאותו התהליך.

סעיף ב

שיטה 1:

$$\underbrace{4}_{\text{invalidation}} + \underbrace{0.5F}_{\text{for each dirty block}} \left(\underbrace{1}_{\text{bus arbitration}} + \underbrace{0.4*10}_{\text{bus isn't immediately free}} + \underbrace{8}_{\text{write back}} \right) = 4 + 6.5F$$

שיטה 2:

$$\underbrace{4}_{\text{invalidation}} + \underbrace{\left(\underbrace{1}_{\text{bus arbitration}} + \underbrace{0.4*40}_{\text{bus isn't immediately free}} \right)}_{\text{first access to bus only}} + \underbrace{0.5F*8}_{\text{for each dirty block}} = 21 + 4F$$

שיטה 3:

$$\underbrace{0}_{\text{no invalidation}} + \underbrace{(2F - C)}_{\text{for each removed block}} * \underbrace{0.5}_{\text{dirty \%}} * \left(\underbrace{1}_{\text{bus arbitration}} + \underbrace{0.4*10}_{\text{bus isn't immediately free}} + \underbrace{8}_{\text{write back}} \right) = 6.5(2F - C)$$

סעיף ג

הבעיה העיקרית של burst mode, היא שהיתרון שלו הוא בכתיבה רציפה כאשר הקוד נמצא בצורה רציפה בזיכרון. הבעיה היא, שהcache ממופה לפי כתובות וירטואליות, ואנחנו לא יכולים לדעת מראש האם הקוד נמצא בכתובות פיזיות צמודות (סביר להניח שלא).

גם במקרה של מעבר לcache הממופה לכתובות פיזיות, עדיין אי אפשר להבטיח שבלוקים יהיו בכתובות עוקבות, אלא אם כן מערכת ההפעלה טטען את הקוד מהדיסק הקשיח בצורה רציפה עד כמה שניתן.

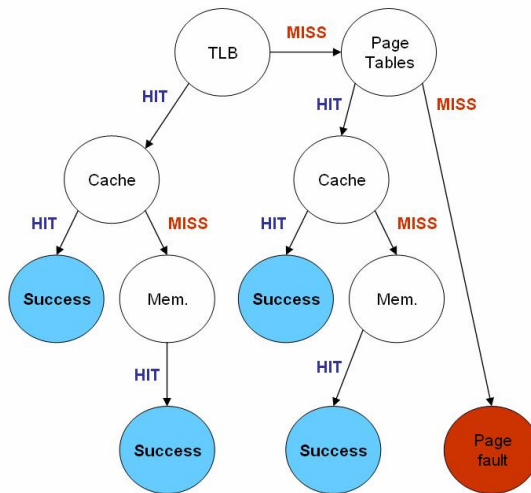
פתרון לשאלה 2

סעיף א

הסבר	TLB miss	Cache miss	Page Fault
קיים – המקרה הרצוי – אין החטאות כלל.	-	-	-
לא קיים – אם לא הייתה החטאה בcache, סימן שהמידע בזכרון הראשי. כנייל לגבי הTLB.	-	-	+
קיים. המידע בזיכרון, אך לא ממופה בcache.	-	+	-
לא קיים - אם לא הייתה החטאה בTLB, סימן שהמידע בזכרון הראשי.	-	+	+
קיים. המידע בזיכרון, אך לא ממופה בTLB.	+	-	-
לא קיים – אם לא הייתה החטאה בcache, סימן שהמידע בזכרון הראשי. כנייל לגבי הTLB.	+	-	+
קיים – הבלוק לא ממופה לא בcache ולא בTLB. (נמצא בזכרון הראשי)	+	+	-
קיים – הבלוק נמצא בדיסק הקשיח.	+	+	+

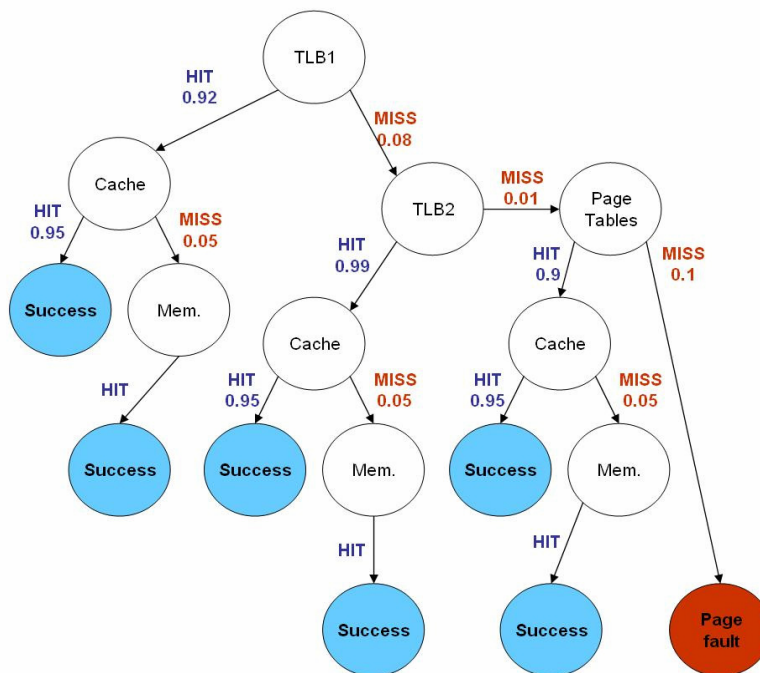
מסקנה – Page Fault יכול להתרחש רק אם היה קודם לכן cache miss וגם TLB miss.

דיאגרמת מצבים:

סעיף ב

1. דיאגרמת מצבים:

2. חישוב זמן הגישה המשוקלל:

$$\begin{aligned}
 & \underbrace{P(TLB1_{hit}) \cdot P(Cache_{hit})}_{0.92 \cdot 0.95} (1_{cache_hit}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{hit}) \cdot P(Cache_{miss})}_{0.92 \cdot 0.05} (1_{cache_access} + 10_{cache_penalty}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{miss}) \cdot P(TLB2_{hit}) \cdot P(Cache_{hit})}_{0.08 \cdot 0.99 \cdot 0.95} (1_{tlb2_access} + 1_{cache_hit}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{miss}) \cdot P(TLB2_{hit}) \cdot P(Cache_{miss})}_{0.08 \cdot 0.01 \cdot 0.05} (1_{tlb2_access} + 1_{cache_access} + 10_{cache_penalty}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{miss}) \cdot P(TLB2_{miss}) \cdot P(Table_{hit}) \cdot P(Cache_{hit})}_{0.08 \cdot 0.01 \cdot 0.9 \cdot 0.95} (1_{tlb2_access} + 1_{cache_hit} + 10_{page_access}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{miss}) \cdot P(TLB2_{miss}) \cdot P(Table_{hit}) \cdot P(Cache_{miss})}_{0.08 \cdot 0.01 \cdot 0.9 \cdot 0.05} (1_{tlb2_access} + 1_{cache_access} + 10_{page_access}) + \\
 & \underbrace{P(TLB1_{miss}) \cdot P(TLB2_{miss}) \cdot P(Table_{miss})}_{0.09 \cdot 0.01 \cdot 0.1} (1_{tlb2_access} + 10_{page_access} + 100_{memory_access})
 \end{aligned}$$

פתרון לשאלה 3

סעיף א

1. חלוקת הכתובת הוירטואלית

19 bits = TAG	1 bit = index	12 bit = offset
---------------	---------------	-----------------

גודל דף הוא 4KB – מיוצג ע"י 12 ביט.

cache של 16KB נכנסים 4 דפים ב-2 ways – משמעות – דרוש ביט 1 לאינדקס.

שאר הביטים הולכים לTAG, (32-1-12=19).

2. חלוקת הכתובת הפיזית בTLB

13 bits = TAG	7 bit = index	12 bit = offset
---------------	---------------	-----------------

גודל דף הוא 4KB – מיוצג ע"י 12 ביט.

TLB יש 128 כניסות direct mapped – מיוצגות ע"י 7 ביט index.

שאר הביטים הולכים לTAG, (32-7-12=13).

סעיף ב

1.

I: גישה לcache רק אחרי הגישה לTLB: לצורך גישה לcache צריך 13 ביט (offset + index), ולפני הגישה לTLB יש לנו רק 12 ביטים של offset.

$$\lceil 1 + 0.5 \rceil = 2$$

זמן גישה לcache הוא 2.

II: גישה לcache במקביל לגישה לTLB: cache של 16KB נכנסים 4 דפים ב-4 ways – משמעות – לא דרושים ביטים לאינדקס. לכן: לצורך גישה לcache צריך 12 ביט, כמו הoffset של TLB.

$$\lceil \max(1, 0.5) \rceil = 1$$

זמן גישה לcache הוא 1.

III: גישה לcache רק אחרי הגישה לTLB: cache של 32KB נכנסים 8 דפים ב-4 ways – משמעות – דרוש ביט אחד לאינדקס. לכן: לצורך גישה לcache צריך 13 ביט, ולפני הגישה לTLB יש לנו רק 12 ביטים של offset.

$$\lceil 1 + 0.5 \rceil = 2$$

זמן גישה לcache הוא 2.

2.

זמן גישה ממוצע בI:

$$amat(I) = \underbrace{1}_{\text{cache and TLB access together}} + \underbrace{0.05}_{\text{cache miss rate}} \cdot 16 = 1.8$$

$$amat(II) = \underbrace{2}_{\text{cache and TLB access NOT together}} + \underbrace{0.03}_{\text{cache miss rate}} \cdot 16 = 2.48$$

$$amat(I) < amat(II)$$

פתרון לשאלה 4

סעיף א

באופן כללי, נרשום

$$CPI = CPI_{Ideal} + \frac{LoadInstruction}{IC} (ReadHitTime + MissRate \cdot (ReadPenalty + DirtyRate \cdot DirtyPenalty)) + \frac{WriteInstruction}{IC} (WriteHitTime + MissRate \cdot (WritePenalty + DirtyRate \cdot DirtyPenalty))$$

שיטה א:

$$CPI_A = CPI_{Ideal} + 18\% \left(1 + M \left(\underbrace{20+7}_{ReadingTheBlock} + 50\% \left(\underbrace{20+8}_{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right) + 8\% \left(2 + M \left(\underbrace{1}_{TagChecking} + \underbrace{20}_{WritingTheWord} + \underbrace{20+7}_{ReadingTheBlock} + 50\% \left(\underbrace{20+7}_{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right)$$

שיטה ב:

בשיטה זו נחסוך בממוצע מחצית מזמן הקריאה של הבלוק המוחטא מהזיכרון הראשי:

$$CPI_B = CPI_{Ideal} + 18\% \left(1 + M \left(\left(\frac{20+7}{ReadingTheBlock} \right) \cdot \frac{1}{2} + 50\% \left(\frac{20+7}{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right) + 8\% \left(2 + M \left(\frac{1}{TagChecking} + \frac{20}{WritingTheWord} + \left(\frac{20+7}{ReadingTheBlock} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right)$$

שיטה ג:

בשיטה זו לא נחכה עד הבאת 7 המילים הנוספות של הבלוק המוחטא מהזיכרון הראשי:

$$CPI_C = CPI_{Ideal} + 18\% \left(1 + M \left(\left(\frac{20}{ReadingTheCriticalWord} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right) + 8\% \left(2 + M \left(\frac{1}{TagChecking} + \frac{20}{WritingTheWord} + \left(\frac{20+7}{ReadingTheBlock} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{WritingDirtyBlock} \right) \right) \right)$$

סעיף ב
חלק 1

ראשית עבור קונפיגורציה של 4 way, 16KB, גודל בלוק הוא 8 מילים, ולכן גודל שדה ה Offset הוא

$$Index \text{ גודל שדה ה } \log_2 8 = 3 \text{ ביטים. מספר ה } Sets \text{ הוא } \frac{Cache Size}{Associativity} = \frac{16KB}{4} = 4KB \text{ , ולכן גודל שדה ה } Sets = \frac{Cache Size}{Associativity} = \frac{16KB}{4} = 4KB \text{ , ולכן גודל שדה ה } Index \text{ הוא } \log_2 (4 \cdot 1024) = 12 \text{ ביטים. לבסוף, גודל שדה ה } Tag \text{ הוא } 32 - 3 - 12 = 17 \text{ ביטים.}$$

שנית עבור קונפיגורציה של 2 way, 32KB, גודל בלוק הוא 8 מילים, ולכן גודל שדה ה Offset הוא

$$Index \text{ גודל שדה ה } \log_2 8 = 3 \text{ ביטים. מספר ה } Sets \text{ הוא } \frac{Cache Size}{Associativity} = \frac{32KB}{2} = 16KB \text{ , ולכן גודל שדה ה } Sets = \frac{Cache Size}{Associativity} = \frac{32KB}{2} = 16KB \text{ , ולכן גודל שדה ה } Index \text{ הוא } \log_2 (16 \cdot 1024) = 14 \text{ ביטים. לבסוף, גודל שדה ה } Tag \text{ הוא } 32 - 3 - 14 = 15 \text{ ביטים.}$$

חלק 2

ראשית, מכיוון שקצב הפגיעה ב TLB הוא 100%, עלינו רק להוסיף את זמן תרגום הכתובת ב TLB ל CPI_C שחושב בסעיף הקודם, וכך נקבל, עבור הקונפיגורציה הראשונה והשנייה בהתאמה:

$$\begin{aligned}
CPI_1 &= CPI_{Ideal} \\
&+ 18\% \left(1 + M_1 \left(\left(\frac{20}{\text{ReadingTheCriticalWord}} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{\text{WritingDirtyBlock}} \right) \right) \right) \\
&+ 8\% \left(2 + M_1 \left(\frac{1}{\text{TagChecking}} + \frac{20}{\text{WritingTheWord}} + \left(\frac{20+7}{\text{ReadingTheBlock}} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{\text{WritingDirtyBlock}} \right) \right) \right) \\
&+ 1 \\
&= 1.5 + \frac{18}{100} \left(1 + \frac{2}{100} \left(20 + \frac{50}{100} \cdot 27 \right) \right) + \frac{8}{100} \left(2 + \frac{2}{100} \left(1 + 20 + 27 + \frac{50}{100} \cdot 27 \right) \right) + 1 \\
&= 2.938
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
CPI_2 &= CPI_{Ideal} \\
&+ 18\% \left(1 + M_2 \left(\left(\frac{20}{\text{ReadingTheCriticalWord}} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{\text{WritingDirtyBlock}} \right) \right) \right) \\
&+ 8\% \left(2 + M_2 \left(\frac{1}{\text{TagChecking}} + \frac{20}{\text{WritingTheWord}} + \left(\frac{20+7}{\text{ReadingTheBlock}} \right) + 50\% \left(\frac{20+7}{\text{WritingDirtyBlock}} \right) \right) \right) \\
&+ 1 \\
&= 1.5 + \frac{18}{100} \left(1 + \frac{1.4}{100} \left(20 + \frac{50}{100} \cdot 27 \right) \right) + \frac{8}{100} \left(2 + \frac{1.4}{100} \left(1 + 20 + 27 + \frac{50}{100} \cdot 27 \right) \right) + 1 \\
&= 2.719
\end{aligned}$$

הבחירה תהיה בקונפיגורציה השנייה, בה CPI קטן יותר.

פתרון לשאלה 5

סעיף א

גודל כל טבלה בזיכרון זהה לגודל דף, $4KB$. גודל כל כניסה בטבלה הוא $8B$, ולכן מספר הכניסות בטבלה אחת הוא

$$\frac{4K}{8} = \frac{2^2 \cdot 2^{10}}{2^3} = 2^9$$

ולכן כל טבלה תוכל למפות 9 ביטים, לכל היותר, מתוך הכתובת הוירטואלית כולה. כדי למפות כתובת וירטואלית לפיזית יהיה צורך ב

$$\left\lceil \frac{\text{Virtual Address Bits} - \text{Offset Bits}}{9} \right\rceil = \left\lceil \frac{48 - 12}{9} \right\rceil = \left\lceil \frac{36}{9} \right\rceil = 4$$

טבלאות, ולכן מיפוי דף וירטואלי חדש ייקח 4 יחידות זמן.

סעיף ב

נרצה להגריל בעזרת פונקצית הערבול כתובת בטבלת המיפוי, עד אשר נמצא כתובת פנוייה.

גודל טבלת המיפוי הסופית הוא

$$S = k \cdot \text{Physical Pages} = k \cdot \frac{\text{Physical Bytes}}{\text{Page Size}} = k \frac{4G}{4K} = k \frac{4 \cdot 2^{30}}{4 \cdot 2^{10}} = 2^{20} k$$

מכיוון שהזיכרון הפיסי מלא, יש 2^{20} שורות מלאות בטבלה. ההסתברות שנגריל בעזרת פונקצית הערבול שורה ריקה היא:

$$p = \frac{2^{20}(k-1)}{2^{20}k} = \frac{k-1}{k}$$

נסמן ב N את ההסתברות למצוא שורה ריקה בהגרלה (של פונקצית ערבול) ה n . N יהיה משתנה אקראי גיאומטרי:

$$P\{N = n\} = (1-p)^{n-1} p$$

ולכן

$$EN = \frac{1}{p} = \frac{k}{k-1}$$

וזהו מספר יחידות הזמן (כאשר כל יחידה משמעה זמן הגרלת מספר בעזרת פונקציית הערבול), בממוצע, שיקח למפות דף וירטואלי חדש.

סעיף ג

במחשב רגיל, ניקח את מדד זמן הגישה הממוצע. לכן נעדיף את שיטה א' כאשר $6 < \frac{k}{k-1}$, או $k < \frac{6}{5}$. לכן, עבור $k = 4$ נעדיף את שיטה ב'.

לבקרת מערכת זמן אמת, נחפש את זמן הגישה המקסימלי הקטן ביותר. ההסתברות שזמן הגישה בשיטה ב' גדול מ t יחידות זמן:

$$P\{N > t\} = \sum_{n=t+1}^{\infty} (1-p)^n p = p \frac{(1-p)^{t+1}}{1-(1-p)} = (1-p)^{t+1} = \left(1 - \frac{k-1}{k}\right)^{t+1} = \frac{1}{k^{t+1}}$$

הסתברות שקטנה אספוננציאלית, ולכן מעשית עבור $t = 6$, כדי להשוות עם שיטה א', נקבל $\frac{1}{k^7}$ ונעדיף את שיטה ב' בד"כ, כלומר עבור k מספיק גדולים. עבור $k = 4$, נקבל כי הסיכוי לקבלת זמן גישה יותר גדול מ 3 יחידות זמן הוא $\frac{1}{4^4} \sim 0.4\%$, והסיכוי לקבל זמן גישה יותר גדול מ 4 יחידות זמן הוא $\frac{1}{4^5} \sim 0.09\%$, כלומר הסתברותית, זמני הגישה בשיטה ב' קטנים יותר.

סעיף ד

נעדיף את שיטה ב' מכיוון שכאשר הערבול נכשל, לערבול הבא יש יותר שורות לבחור מהם. בשיטה ג' אנו רק הולכים לתא הבא, ולכן בממוצע אנחנו נחפש תאים פנויים רק מתוך מחצית מגודל הטבלה בעוד בשיטה ב' נגריל שורה מתוך כל השורות של הטבלה.

בנוסף, נראה כי ככל ש k גדול יותר, נעדיף את שיטה ג', משום שכך יהיו, באופן התסברותי, יותר מרווחים ואז במקרה של ערבול כושל הסיכוי שהתא הבא יהיה פנוי גדול יותר. ומאידך, k גדול יותר יעזור להסתברות מציאת דף פנוי גם בשיטה ב'.

לכן נשאר עם העמדה הקודמת – שיטה ב' עדיפה.

פתרון לשאלה 6

סעיף א

מכיוון שטבלת התרגום של מרחב ה *User* נמצאת במרחב הוירטואלי של כתובות ה *System*, הרגיסטרים יכולו כתובת וירטואליות, שמצביעות למרחב ה *System*.

סעיף ב

רצוי כי טבלת התרגום של מרחב ה *System* תשאר תמיד בזכרון, בגלל שתהליכי ה *System* הם תכופים מאוד בפעולת המחשב. מאותה סיבה, כלומר מכיוון שתהליכי ה *User* הם פחות תדירים, אין צורך להשאיר את טבלת התרגום של מרחב ה *User* בזכרון.

סעיף ג

כן, ע"פ הסתכלות בשדות ה *PTE* אנו רואים שאין התייחסות ל *PID*, ולכן נסיק כי טבלת התרגום אחידה לכל התהליכים. ה *PID* מקודד, כנראה, בכתובת הוירטואלית או שנעשה שימוש באוגר נוסף שמכיל את ה *PID*.

סעיף ד

מכיוון שטבלת התרגום של מרחב ה *User* נמצאת במרחב הזיכרון הוירטואלי של ה *System*, אזי לשום תהליך שאינו של המערכת אין גישה לטבלה זו.

סעיף ה

במקרה הגרוע ביותר יתכנו 4 קריאות לזיכרון הפיזי:

1. קריאת שלוש שורות של *PTE* המתאימות לגישה מטבלת התרגום, שנמצאות בזיכרון הוירטואלי, כאשר כתובתה של השורה הראשונה נמצאת באוגרים *P1BR* או *POBR* ושתי שורות ה *PTE* העוקבות נמצאות בזכרון הוירטואלי.
כל קריאה של שורת *PTE* גוררת קריאה של *PTE* ממרחב ה *System*.
לסיכום, לאחר הבנת תוכן *P1BR* או *POBR* וקריאה של כתובת זו, יש לבצע לכל היותר שלוש קריאות נוספות של *PTE* ממרחב ה *User*, כלומר סה"כ 6 קריאות של זכרון.
מתוך 6 קריאות אלו, קריאות הטבלאות של מרחב ה *User* הן אלו שיכולות לגרום ל *Page Faults*, ולכן סה"כ יכולים להיות 3 מקרים של *Page Faults*.
 2. קריאה של הנתון עצמו: קריאה פיסית נוספות היכולה לגרום ל *Page Fault*.
- סה"כ קיבלנו 7 קריאות זכרון, כאשר מתוכן 4 יכולות לגרום ל *Page Faults*.

גליון 5

פתרון לשאלה 1

סעיף א

החיזוי החשוב יותר הוא כיוון הקפיצה משום שחיזוי זה בעצם יקבע אם יש צורך לקפוץ, ובכך יכול לחסוך את מחזורי ה- *Stall* שיש להכניס לביצוע התוכנית המקורית, וזוהי המהות של חיזוי הקפיצה.

סעיף ב

על מנת להחליט מאין יש לקחת את חיזוי כיוון הקפיצה, על המעבד לדעת:

- השדה הרלוונטי ב *OpCode* לגבי ה- *Software Prediction*

על מנת להחליט מאין יש לקחת את חיזוי כתובת הקפיצה, על המעבד לדעת

- האם התוכנית מבצעת כרגע פונקציה? אם כן עלינו להשתמש ב- *RSB*.
- האם פקודת הקפיצה היא עקיפה? אם כן עלינו להשתמש ב- *Indirect Address Cache*.
- אחרת, נשתמש ב- *BTB*.

סעיף ג

יתרונו של חיזוי התוכנה הוא בזה שהקומפילר מסתכל על כל קוד התוכנית מראש ולכן יכול לחזות יותר טוב את התנהגותה. חסרונות:

- זמן קומפילציה ארוך יותר ותכנות מסובך יותר של הקומפילר
- הצורך להגדיל את גודל הפקודות הקבוע בשתי סיביות

יתרונו הגדול של חיזוי התוכנה הוא המוטיבציה לשימוש בו – העובדה כי הקומפילר "מסתכל" על כל התוכנית א-פריורי ולכן יכול לחזות די טוב את הקפיצות. כדאי להתעלם מחיזוי החומרה כשאפשר כדי לחסוך זמן – חיזוי התוכנה הוא מיידי עבור החומרה (מסתמך על קריאת שני ביטים מקוד הפקודה) וחיזוי החומרה הוא תהליך ארוך יותר.

<i>Opcode</i>	פעולה	דוגמה לתוכנית/הסבר
00	בטל חיזוי תוכנה – חיזוי באמצעות חומרה בלבד	If (R1>R2) { ... } כאן עדיף לחזות ע"י החומרה, כלומר בעזרת הדינאמיקה של התוכנית עצמה, משום לתוכנה לא יהיה חיזוי "חכם" לתת.
01	תוכנה חוזה כי הקפיצה נלקחת	While (!eof) { ... } ברוב המקרים, קפיצה זו תלקח.
10	תוכנה חוזה כי הקפיצה לא נלקחת	If (1>2) { ... } קפיצה שתמיד לא תלקח.
11	לא ניתן לחזות גם ע"י חומרה	כאשר אנו יוצרים אובייקטים חדשים, בתכנות OOP, או כאשר אנ קוראים יחידות מידע ממסד נתונים, ועל סמך הנתונים החדשים הללו אנו צריכים לבצע קפיצה, אזי ההסתברות לקפיצה היא $\frac{1}{2}$ ולכן אין העדפה לקפיצה או ללא קפיצה, ולכן לא נחזה כי כך רק נבזבז זמן על החיזוי.

סעיף ד

Type	%	Address Prediction		Direction Prediction		Penalty
		Predictor	Success	Predictor	Success	
Jump						
Direct	15%	BTB	95%	Taken	100%	ניקוי הצינור עד DEC2, כולל, כי כיוון הקפיצה ידוע תמיד.
Return	5%	RSB	97%	Taken	100%	
Indirect	5%	IBC (50%) BTB (50%)	100% 0%	Taken	100%	
Branch (opcode)						
00 none	60%	BTB	95%	BP	90%	ניקוי עד EX4 אם חיזוי הכיוון לא הצליח. אם כן הצליח, ניקוי עד DEC2 אם חיזוי הכתובת לא הצליח.
01 taken	7%	BTB	95%	Taken	98%	
10 not taken	7%	BTB	95%	Not taken	98%	
11 unpredicted	1%	None used	50%	None used	50%	

$$\begin{aligned}
 CPI &= CPI_{Ideal} \\
 &+ \underbrace{15\% (2 \cdot 5\%) + 5\% (2 \cdot 3\%) + 5\% (2 \cdot 50\% + 0 \cdot 50\%)}_{\text{unconditional jumps}} \\
 &+ \left(\begin{array}{l} 60\% (6 \cdot 10\% + 2 \cdot 5\% \cdot 90\%) \\ + 7\% (6 \cdot 2\% + 2 \cdot 5\% \cdot 98\%) \\ + 7\% (6 \cdot 2\% + 2 \cdot 5\% \cdot 98\%) \\ + 1\% (6 \cdot 50\% + 2 \cdot 50\% \cdot 50\%) \end{array} \right)_{\text{conditional branches}} \\
 &= 1.5 + 0.068 + 0.09 + 2 \cdot 0.01526 + 0.035 = 1.5 + 0.22352 = 1.72352
 \end{aligned}$$

פתרון לשאלה 2

סעיף א

נניח כי גודל כתובת פקודה הוא 32 סיביות. לכן שדה הכתובת לקפיצה, *Target Address*, הינו גם ברוחב 32 סיביות. עבור כל שורה (כל פקודת קפיצה ב *BTB*) יש לשמור 2^k שורות הסטוריה הכוללות את שתי סיביות החיזוי (*2-bit saturated counter*) עבור כל הסטוריה בנפרד, ובנוסף יש לשמור את ההיסטוריה עצמה, כלומר את k הביטים. לכן, לסיכום נקבל

$$BTB \text{ Size} = n(32 + 32 + 2^k \cdot 2 + k) = n(64 + 2^{k+1} + k)$$

סעיף ב

מספר	היסטוריה	מצב מונה	חיזוי	תיכלס	מצב חדש	הערה
1	000	SNT	לא נלקח	נלקח	WNT	חיזוי לא עבד
2	001	SNT	לא נלקח	נלקח	WNT	חיזוי לא עבד
3	011	SNT	לא נלקח	נלקח	WNT	חיזוי לא עבד
4	111	SNT	לא נלקח	לא נלקח	SNT	
5	110	SNT	לא נלקח	נלקח	WNT	חיזוי לא עבד
6	101	SNT	לא נלקח	נלקח	WNT	חיזוי לא עבד
7	011	WNT	לא נלקח	נלקח	WT	חיזוי לא עבד
8	111	SNT	לא נלקח	לא נלקח	SNT	
9	110	WNT	לא נלקח	נלקח	WT	חיזוי לא עבד
10	101	WNT	לא נלקח	נלקח	WT	חיזוי לא עבד

	ST	נלקח	נלקח	WT	011	11
	SNT	לא נלקח	לא נלקח	SNT	111	12
	ST	נלקח	נלקח	WT	110	13
	ST	נלקח	נלקח	WT	101	14
	ST	נלקח	נלקח	ST	011	15
	SNT	לא נלקח	לא נלקח	SNT	111	16
	ST	נלקח	נלקח	ST	110	17
	ST	נלקח	נלקח	ST	101	18
	ST	נלקח	נלקח	ST	011	19
	SNT	לא נלקח	לא נלקח	SNT	111	20

מהטבלה אנו רואים כי מספר החיזויים השגויים עבור 10 המופעים הראשונים של פקודה 10 הוא 8.

סעיף ג

ננתח כל פקודה בנפרד, בגלל הרישום ההיסטורי הנפרד. עבור פקודה 10, סה"כ ראינו 8 טעויות בחיזוי, אך החל מההופעה ה-11 של הפקודה, אין יותר טעויות חיזוי. עבור שאר פקודות הקפיצה, במצב יציב לא תהינה טעויות בחיזוי מלבד פעם אחת שפקודה 13 לא תלקח בסוף ריצת התוכנית כולה, ולכן

$$BMR = \frac{1}{\text{Dynamic Branches}} = \frac{1}{10+5 \cdot 4+10} = \frac{1}{40}$$

סעיף ד

ככל שישנן יותר סיביות הסטוריה, ניתן לזכור יותר מקרי הסטוריה וכך איכות החיזוי עולה. במקרה שלנו נוכל לזכור לכל היותר דפוס התנהגות באורך של $2^3 = 8$, ואורך הלולאה בסעיף ב' הוא 4 ולכן יכלנו, לאחר "תקופת הסתגלות" של החזאי, לחזות במדויק את התנהגות פקודה 10. מצד שני, ככל שישנן יותר סיביות הסטוריה, יקח לחזאי יותר זמן ללמוד את מצב הלולאה, והוא יהפוך ליעיל רק אחרי מספר רב יותר של איטרציות.

סעיף ה

1. הוספת רמת אמון (*Confidence Level*) לחזאי תגרום לפחות חיזויים ספקולטיביים ולכן תגרום לצריכה נמוכה יותר של אנרגיה, ולכן תפחית את ה- *EPI*.
2. הוספת רמת אמון לחזאי תקטין את מדד *MIPS* מכיוון שננסה לחזות פחות קפיצות, ולכן הסתברותית יש סכוי גדול יותר שנזדקק ל- *Flush* של הצינור. כבר ראינו שהוספת רמת אמון תפחית את ה- *EPI*, ולכן ההשפעה על מדד $\frac{MIPS}{EPI}$ לא חד-משמעית. אם נצליח ליצור רמות אמון כאלה שלא יפחיתו את ה- *MIPS* יותר מדי, אזי נוכל לקבל שיפור כולל במדד $\frac{MIPS}{EPI}$.
3. במעבד התומך ב- *Multi-Threading*, ההקטנה ב- *MIPS* לא תהיה משמעותית כמו במעבד שבשאלה 2, זאת מכיוון שניתן תמיד למלא את הצינור בפקודות של *Thread* אחר. לכן תשובתנו כעת היא שמדד $\frac{MIPS}{EPI}$ יראה שיפור טוב יותר מאשר בשאלה 2.

גליון 6

חלק I – הערכת הסימולטור

סעיף א

1. המעבד מניח שלא תהיה קפיצה, וטוען את הפקודה הבאה אחרי פקודת branch בזכרון.
2. זוהי אינה מדיניות טובה עבור התוכנית, משום שהקפיצה תתבצע כמעט תמיד (לא תהיה קפיצה רק באיטרציה האחרונה).
3. ניתן להשתמש בdelayed branch, כאשר בפקודה שאחרי branch נשים את הפקודה הראשונה של הלולאה (מדיניות "from target", שמתאימה למקרה בו רוב הקפיצות נלקחות).

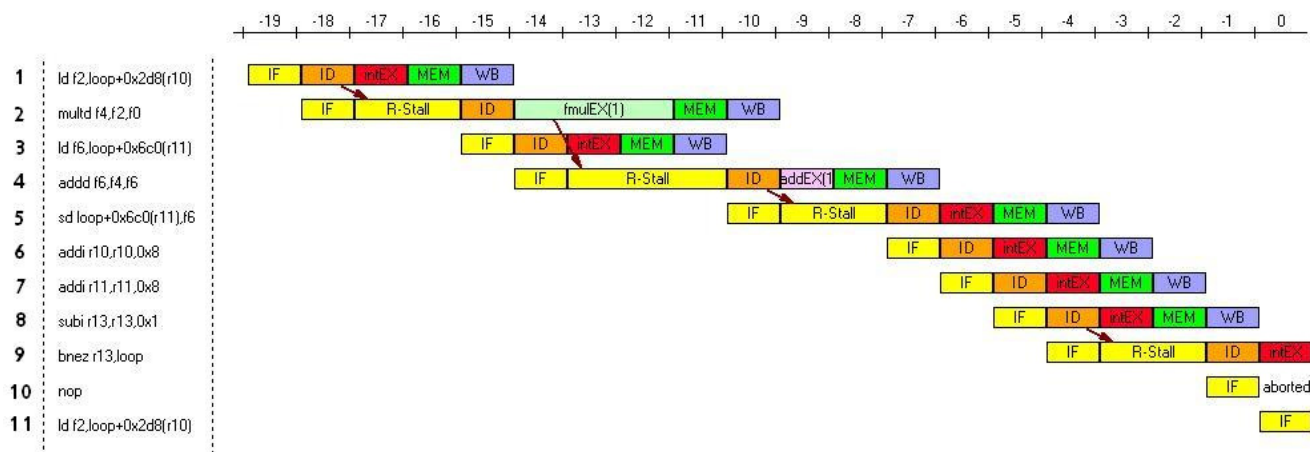
סעיף ב

1. אם הפקודה הבאה בתור אחרי פקודת FP משתמשת בתוצאת החישוב של פקודת הFP, היא תחכה בstall, עד שהALU יחשב את תוצאת החישוב.
2. פקודת הכפל השניה תחכה בstall עד שהפקודה הראשונה תסיים את פעולת החישוב בALU (וכל הפקודות שנטענו לאחר מכן יחכו גם, כמובן). התופעה תקרה גם אם אין קשר בין האופרנדים של שתי פעולות הכפל – בגלל מחסור במשאבים.
3. ניתן להוסיף עוד יחידת כפל של מספרים ממשיים. כל עוד אין קשר בין אופרנדים של 2 הפקודות הרציפות (Data Hazard), הפקודה השניה לא תתעכב.
4. אם יש יותר מיחידת עיבוד אחת עבור סוג חישוב נתון (כפל או חילוק), המעבד יהיה מסוגל לחשב במקביל מספר פקודות FP גדול יותר. אם יתרחש Data Hazard, המעבד יצטרך בכל זאת להוסיף stalls בין הפקודות, אם הן צמודות מדי.

חלק II – תכנון ארכיטקטוני

סעיף א

1. כל התוכנית רצה במשך 389 מחזורים. מספר מחזורי השעון עבור איטרציה אחת במצב יציב – 19, כאשר מספר הפקודות שמתבצע הוא 10 (כולל nop שמוכנס אחרי פקודת branch, ז"א יש רק 9 פקודות אמיתיות).
2. יש מספר סיבות לכך שבזבזו 10 מחזורים:
 - בגלל שאין Forwarding, כל פעם שיש Data Hazard, צריך לחכות עד סיום שלב הWB של הפקודה שמחשבת אופרנד שנחוץ לפקודה אחרת.
 - בגלל מדיניות שמניחה שלא תהיה קפיצה – מבצעים את פעולת הnop, כאשר היה ניתן להמנע מכך במדיניות מתאימה יותר.
3. כדי להקטין את השפעת 2 הסיבות שהזכרנו בסעיף הקודם ניתן:
 - לתמוך בביצוע Forwarding, מה שיקטין את מספר המחזורים בהן הפקודות יחכו לערכי אופרנדים.
 - לשנות את המדיניות עבור Control Hazards, כפי שהצענו בחלק I, סעיף 3. פתרון אחר הוא Loop Unrolling, אבל הוא יעיל פחות.
4. נתבונן בתרשים זרימת הפקודות עבור איטרציה 2 (מצב יציב):

נסכם את הארועים המתקבלים בכל מחזור שערך בטבלה הבאה :

מחזור (אינדקס לפי התרשים)	ארועים
-19	Inst. 1 in IF.
-18	Inst. 1 ID, Inst. 2 Mult. in IF .
-17	No new inst. because of STALL (Inst. 2 needs Inst. 1 to do WB).
-16	Same as -17.
-15	Inst. 3 in IF, Inst. 1 in WB.
-14	Inst. 4 in IF, Inst. 2 started calculating FP mult.
-13	Inst. 4 in STALL because it needs result of FP mult. Of Inst. 2.
-12	Same as -13.
-11	Same as -12, Inst. 3 in WB, Inst. 2 finished calculating Mult. In ALU.
-10	Inst. 4 receives the result of Mult., STALL ended, Inst. 5 in IF. Inst. 2 in WB.
-9	Inst. 5 in STALL because it needs result of Inst. 4.
-8	Same as -9.
-7	Inst. 5 gets the result from Inst. 4, Inst. 6 in IF. Inst. 4 in WB.
-6	Inst. 7 in IF.
-5	Inst. 8 in IF.
-4	Inst. 9 in IF. Inst. 5 in WB.
-3	Inst. 9 (Branch) in STALL because it needs the result of Inst. 8. Inst. 6 in WB.
-2	Same as -3. Inst. 7 in WB.
-1	Inst. 10 (nop) in IF. Inst. 8 in WB.
0	Inst. 10 aborted because Branch taken. Inst. 11 in IF (same as Inst. 1)

סעיף ב

1. ביצועי המערכת השתפרו (269 מחזורים לביצוע כל התוכנית, לעומת 389).

2. יש שיפור משמעותי משמעותי, משום שרוב המחזורים שבזבזו בריצה הקודמת התרחשו בגלל הצורך לחכות לשלב WB של הפקודה הקודמת במקרה של Data Hazard-RAW. עדיין מתרחשים שני Structural Hazards ו Data Hazard אחד.

3. מספר המחזורים שלוקחת איטרציה, כאשר Forwarding קיים הוא 13. זהו כמובן שיפור לעומת הריצה הקודמת.

$$speedup = \frac{19}{13} = 1.46 \quad 4.$$

סעיף ג

1. התוכנית רצה 389 מחזורים – בדיוק כמו התוכנית עבור הקונפיגורציה של סעיף א'. למרות שפעולת הכפל מסתיימת יותר מהר, הפקודה שקודם חיכתה לחישוב המכפלה להסתיים, מחכה עכשיו לסיום הפעולה שלאחר הכפל. זאת אומרת, שלמרות שפעולת הכפל עצמה מסתיימת יותר מהר, הפקודה אותה היא עיכבה מסתיימת באותו הזמן.

2. כמו שנאמר בסעיף 1, יש שיפור בפעולת הכפל בלבד.

3. זמן ביצוע של איטרציה בודדת הוא 19 מחזורים.

4. מספר מחזורי ריצה של איטרציה זהה, לכן ה speedup שווה ל1.

חלק III – שיקולים בכתיבת התוכנית

סעיף א

```

;***** saxpy_s.s *****
.text
.global main
main:
;*** Initialization
lw      r10, zero      ; init x vector pointer
lw      r11, zero      ; init y vector pointer
lw      r13, rounds    ; Load vector size
ld      f0, a          ; load a

;*** Start the loop
loop:   ld      f2,1000(r10) ; f2 <= X[r10]
        multd   f4, f2, f0   ; f4 <= f2 * a
        ld      f6,2000(r11) ; f6 <= Y[r11]
        addi    r10, r10, #8
        subi    r13, r13, #1
        addd    f6, f4, f6   ; f6 <= f4 + f6
        sd      2000(r11), f6 ; Y[r11] <= f6
        addi    r11, r11, #8
        bnez    r13, loop
        nop
        trap   #0
        nop

```

1. מספר מחזורי השעון שלקחה איטרציה במצב יציב הוא 15.

2. speedup יחסית לקונפיגורציה זהה, ללא שינוי סדר הקוד היא: $\frac{19}{15} = 1.26$

3. מתוצאות הריצה, ניתן לראות שהשגנו שיפור יחסית לקונפיגורציה ללא שינוי סדר הפקודות. הסיבה לכך היא שהעברנו פקודות לתוך מקומות בהם הן עדיין מבצעות פעולה חוקית מבחינת האלגוריתם, וגם חוצצות בין שתי פקודות שמשמשות באופרנדים זהים (ויוצרים Data Hazards). זהו פתרון חלקי, כי לא תמיד יש מספיק פקודות להעביר כדי למלא את המחזורים שמתבזבזים על המתנה לחישוב אופרנד.

זאת אנו רואים כי תוצאות השימוש בforwarding ללא שינוי סדר קוד היו יותר מוצלחות ($\frac{13}{15} = 0.86$).

```

;***** saxpy_u.s *****
.text
.global main
main:
;*** Initialization
lw      r10, zero      ; init x vector pointer
lw      r12, zero      ; init x vector 2nd pointer
lw      r11, zero      ; init y vector pointer
lw      r13, zero      ; init y vector 2nd pointer
addi    r12, r10, #8   ; adding 8 to 2nd x pointer
addi    r13, r10, #8   ; adding 8 to 2nd y pointer
lw      r14, rounds    ; Load vector size
ld      f0, a          ; load a

;*** Start the loop
loop:   ld      f2,1000(r10) ; f2 <= X[r10]
        ld      f4,1000(r12) ; f4 <= X[r12]
        subi    r14, r14, #2
        multd   f6, f2, f0    ; f6 <= f2 * a
        ld      f10,2000(r11) ; f10 <= Y[r11]
        ld      f12,2000(r13) ; f12 <= Y[r13]
        multd   f8, f4, f0    ; f8 <= f4 * a
        addi    r10, r10, #16
        addi    r12, r12, #16
        addd    f10, f6, f10   ; f10 <= f6 + f10
        addd    f12, f8, f12   ; f12 <= f8 + f12
        sd      2000(r11), f10 ; Y[r11] <= f10
        sd      2000(r13), f12 ; Y[r13] <= f12
        addi    r11, r11, #16
        addi    r13, r13, #16
        bnez    r14, loop
        nop
        trap   #0
        nop

```

1. איטרציה אחת במצב מתמיד לוקחת 19 מחזורים. (17 פקודות ו2 מחזורי stall).

2. למרות שאיטרציה אחרי loop unrolling לוקחת יותר מחזורים, צריך להתחשב בעובדה שהיא מבצעת פעולות

מקבילות ל2 איטרציות של הקוד לפני פריסת הלולאה. לכן speedup יהיה שווה ל: $2 = \frac{19}{0.5 \cdot 19}$

זהו כמובן שיפור משמעותי, של 100% בביצוע התוכנית לעומת הקונפיגורציה וכתיבת הקוד בסעיף II א.

3. קיבלנו תוצאות טובות אפילו מחלק II, סעיף ב', בו הפעלנו את forwarding. הסיבה לכך היא שהוספת הפקודות החדשות מהאיטרציה השניה מאפשרות לנו למלא יותר רווחים בהם אפילו ה forwarding לא עזר, ועדיין לשמור על נכונות האלגוריתם.

```

;***** saxpy_p.s *****
.text
.global main
main:
    lw    r10, zero        ; init x vector pointer
    lw    r11, zero        ; init y vector pointer
    lw    r13, rounds      ; Load vector size
    ld    f0, a            ; Load a
    ld    f2,1000(r10)     ; f2 <= X(0)
    multd f6, f2, f0       ; f6 <= f2 * a (calculating aX(0))
    ld    f4,2000(r11)     ; f4 <= Y(0)
    addd  f4, f6, f4       ; f4 <= f4 + f6 (calculating Y(0)=aX(0)+Y(0))
    ld    f2,1008(r10)     ; f2 <= X(1)

loop:
    sd    2000(r11), f4    ; Y[r11] <= f4 (inserting Y(i-1))
    ld    f4,2008(r11)     ; f4 <= Y[r11 + 8] (getting Y(i))
    multd f6, f2, f0       ; f6 <= f2 * a (calculating X(i))
    subi  r13,r13,#1      ; decreasing loop counter
    ld    f2,1016(r10)     ; f2 <= X[r10+16] (getting X(i+1))
    addi  r11, r11, #8     ; increasing pointer
    addi  r10, r10, #8     ; increasing pointer
    addd  f4, f6, f4       ; f4 <= f4 + f6 (calculating Y(i)=aX(i)+Y(i))
    bnez  r13,loop

    sd    2000(r11), f4    ; Y[r11] <= f4 (inserting Y(rounds))
    trap #0
    nop

```

1. במצב מתמיד, איטרציה אחת (9 פקודות) לוקחת 11 מחזורי שעות.

2. משני מחזורי השעות שבזבזו, אחד נובע מstall ואחד בגלל שמניחים שהקפיצה לא מתרחשת. יכול להיות שהוספת מחזורים של software pipe תפתור את הstall האחרון, אך סיבוכיות הפתרון וההוראות שיתווספו מחוץ ללולאה הופכות את הדבר ללא כדאי.

3. ניתן להשוות ישירות בין מספר המחזורים של איטרציה בסעיף זה לבין חלק II, סעיף א', למרות שבסעיף הזה, החישובים בתוך האיטרציה הם על שלבים שונים בוקטורים, אך התוכן של החישובים כמעט זהה.

$$\text{speedup} = \frac{19}{11} = 1.72 \text{ : לכן}$$

4. קיבלנו תוצאות יותר טובות מאשר הפעלת ה forwarding בחלק II, סעיף ב', הסיבה היא שהצלחנו לרופף את הקשר בין הפקודות השונות בלולאה, כאשר ה forwarding פתר את הבעיה הזאת בצורה חלקית.

5. התוצאות בחלק II, סעיף ג' היו לא טובות בכל מקרה, לכן השיפור כאן הוא משמעותי לעומתן (speedup זהה לסעיף 3).

סעיף ד

מהאפשרויות השונות שניסינו, נראה כי loop unrolling היה הכי כדאי עבור התוכנית הנתונה. נשווה את התוצאות של ה loop unrolling עם software pipelining, הפתרון השני בטיבו: ה loop unrolling היה מעט יותר מוצלח, משום שהיו בו פחות איטרציות (ובכ"א מהן היו 3 מחזורים מבוזבזים לעומת 2 בלולאות היותר קטנות של ה software pipelining).

סעיף ה

1. השילוב המוצלח ביותר הוא loop unrolling עם forwarding.

2. במקרה כזה אנו מקבלים סיום של איטרציה ב18 מחזורים (מחזור אחד יותר טוב מאשר אותה קונפיגורציה ללא forwarding). היחס בין מספר הפקודות שהופעלו בתוכנית למספר המחזורים הוא :

$$\frac{\text{Inst. Count}}{\text{Num.of cycles}} = \frac{170}{193} = 0.88, \text{ וזהו הקרוב הכי טוב ליחס של } 1, \text{ האופטימלי בpipelines עם מסלול יחיד.}$$

3. נסתכל על היחס $\frac{\text{Inst. Count}}{\text{Num.of cycles}}$ עבור 2 הקונפיגורציות בנפרד :

$\frac{\text{Inst. Count}}{\text{Num.of cycles}} (\text{Only forwarding}) = \frac{189}{269} = 0.702$	$\frac{\text{Inst. Count}}{\text{Num.of cycles}} (\text{Only loop unrolling}) = \frac{170}{203} = 0.837$
--	--

ניתן לראות ששימוש בloop unrolling לבד נותן תוצאות פחות טובות ב5% בלבד, לכן אולי השקעה ב2 מנגנונים אינה משתלמת כל כך, ועדיף להשאר עם מנגנון ה loop forwarding בלבד.

4. ניתן לחסוך עוד מספר מחזורים אם נשתמש במדיניות delayed branch, כאשר בפקודה שאחרי הbranch נשים את הפקודה הראשונה של הלולאה (מדיניות "from target", שמתאימה למקרה בו רוב הקפיצות נלקחות), ובמקרה כזה, לא נצטרך גם את פקודת הnop אחרי פקודת הbranch.

גליון 7

פתרון לשאלה 1

סעיף א

1. ישולם $Branch Penalty$ בכל מקרה (גם כאשר הקפיצה נלקחת וגם כאשר אינה נלקחת) והוא באורך של שלושה שלבי צינור.
2. נחשב:

$$CPI = CPI_{Ideal} + \frac{15}{100} \cdot 3 = 1.45$$

סעיף ב

1. זהו ה $Branch Penanlty$ שבסעיף הקודם, כלומר שלושה מחזורי שעות.
2. התוספת ל CPI האידיאלי היא $CPI_{extra} = (1 - p_{BTB}) \frac{15}{100} \cdot 3$ ולכן נדרוש:

$$(1 - p_{BTB}) \frac{15}{100} \cdot 3 < 0.1 \Rightarrow 1 - p_{BTB} < 0.22 \Rightarrow p_{BTB} > 0.78$$

סעיף ג

- (1) העובדה כי הפקודה המייצרת את R_X לא משפיעה, מכיוון שאין יחידת $Forwarding$ במעבד זה, מה שמאלץ אותנו לחכות עד שלב ה WB של כל פקודה כזו.
- נגדיר DH_i כמרחק בין הפקודה שלנו, $ALU R_3, R_2, R_1$, לבין המרחק בין הפקודה האחרונה שמתמשת באוגר i הנחוף לנו. נגדיר N_1 מספר ה $Stalls$ שיש להוסיף כאשר פקודת ה ALU משתמשת באוגר יחיד שמחושב ע"י פקודות קודמות, ונגדיר N_2 מספר ה $Stalls$ שיש להוסיף כאשר פקודת ה ALU משתמשת משני אוגרים שמחושבים ע"י פקודות קודמות. על פי הנתונים, הרי ש

$$P\{DH_k = i\} = \begin{cases} 0.15, & i = 1 \\ 0.10, & i = 2 \\ 0.05, & i = 3 \\ 0.70, & i \geq 4 \end{cases}$$

- מכיוון שמחזור ה WB יכול להתבצע במקביל למחזור ה ID של פקודה אחרת, מספר ה $Stalls$ המרבי שנודק לו הוא 2. עבור אופרנד בעייתי יחיד נקבל

$$P\{N_1 = n\} = \begin{cases} P\{DH_2 \geq 3\}, n = 0 \\ P\{DH_1 = 2\}, n = 1 \\ P\{DH_1 = 1\}, n = 2 \\ 0, n \geq 3 \end{cases} = \begin{cases} 0.75, & n = 0 \\ 0.10, & n = 1 \\ 0.15, & n = 2 \\ 0, & n \geq 3 \end{cases}$$

- עבור שני אופרנדים בעייתיים שונים, מחוסר התלות בין מאורעות $Data Hazard$ בין אוגרים שונים, נקבל

$$P\{N_2 = n\} = \begin{cases} 1 - P\{1 \leq N_2 \leq 2\}, & n = 0 \\ 2(P\{DH_1 = 2\} \cdot P\{DH_2 > 2\}), & n = 1 \\ 2(P\{DH_1 = 1\} \cdot P\{DH_2 > 1\}), & n = 2 \\ 0, & n = 3 \end{cases} = \begin{cases} 1 - 0.405, & n = 0 \\ 2 \cdot 0.10 \cdot 0.75, & n = 1 \\ 2 \cdot 0.15 \cdot 0.85, & n = 2 \\ 0, & n = 3 \end{cases} = \begin{cases} 0.595, & n = 0 \\ 0.15, & n = 1 \\ 0.255, & n = 2 \\ 0, & n = 3 \end{cases}$$

- (2) בשימוש בסעיף הקודם, נקבל

$$CPI_{extra} = 55\% \cdot (20\% \cdot N_1 + 80\% \cdot N_2)$$

ובממוצע נקבל

$$E[CPI_{extra}] = \frac{11}{20} \cdot \left(\frac{1}{5} E[N_1] + \frac{4}{5} E[N_2] \right) = \frac{11}{20} \cdot \left(\frac{1}{5} \cdot 0.4 + \frac{4}{5} \cdot 0.66 \right) = 0.3344$$

(3) עם כל הקידומים האפשריים, הבעייה היחידה שיכולה לגרום הוספת מחזור *Stall* יחיד הינה פקודת *ALU* שבאה מייד לאחר פקודת *Load* שטוענת נתון לאחד מאוגרי המקור של פקודת ה *ALU*. במצב זה נקבל:

$$CPI_{extra} = 55\% \cdot 40\% \cdot 1 = 0.22$$

פתרון לשאלה 2

סעיף א

התוכנית תרוץ באופן שגוי, בגלל ארכיטקטורת ה *Delayed Branch*. השגיאה תהיה ההרצה התמימית של פקודה 7 לאחר פקודת ה *Branch*. נוכל לתקן זאת ע"י העברה של פקודה 5 להיות אחרי פקודה 6.

סעיף ב

ב 50% מהמקרים, ישנה פקודה ב *Delayed Slot* שאינה *no-op* לאחר פקודת הקפיצה המותנית, לכן נקבל

$$BP_{cond} = 2 + 50\% \cdot 1 = 2.5$$

עבור קפיצות לא מותנות, תמיד נשלם את 3 המחזורים הלוקחים לחשב את כתובת הקפיצה, כלומר

$$BP_{uncond} = 3$$

ואז נקבל

$$CPI = CPI_{Ideal} + 25\% \cdot 80\% \cdot BP_{cond} + 5\% \cdot BP_{uncond} = 1.65$$

סעיף ג

(1) קידום זה אפשרי. יש לקחת את הנתון שנקרא מהזיכרון, או חושב ע"י ה *ALU* ולהעבירו לזכרון:

Load R1, 0(R2)

Sub R5, R6, R4

Store R3, 0(R1)

(2) קידום זה אפשרי רק אם יש להעביר תוצאות חישוב, כלומר נתון מהזכרון לא יוכל יהיה זמין בשביל הקידום:

Add R1, R2, R2

Sub R5, R6, R4

Add R3, R1, R1

(3) קידום זה אפשרי:

Load R1, 0(R2)

Sub R5, R6, R4

Add R3, R1, R1

סעיף ד

הבעייתיות היא בין פקודה 2 ל 3 – שום יחידת קידום לא תעזור שם, ובנוסף הקפיצות שבד"כ נלקחות: 1, 2, stall, stall, 3, 4, 5, stall, stall, 2, stall, stall, 3, 4, 5, stall, stall, 2, stall, stall, 3, 4, 5, 6, 7 סה"כ 25 מחזורים. למילוי הצינור יש להמתין עוד 6 מחזורים, ונקבל סה"כ 31 מחזורי שעון.

#	IF	ISSUE	RegRead	EX	MEM	WB	Remark
1	1 2						<p>U pipe</p> <p>V pipe</p>
2	3 4	1 2					
3	5 6	3 4	1 2				
4	7 8	5 6	4 3	1 2			פקודה 4 צריכה אופרנד מפקודה 1 פקודה 3 צריכה אופרנד מפקודה 2
5	9 10	7 8	5 6	4 3	1 2		
6	9 10	7 8	5 6	4 3	stall stall	1 2	פקודות 3 ו 4 מחכות לסיום 1 ו 2 יש forwarding של תוצאות 1 ו 2 ל 3 ו 4
7	10 11	8 9	7 6	5 stall		4 3	פקודה 6 צריכה תוצאה של 5
8	11 12	9 10	8 6	7 stall		5	
9	12 13	10 11	9 6	8 stall		7	פקודה 7 מחכה לסיום של 6 פקודה 5 עידכנה רגיסטרים של V, פקודה 6 תמשיך במחזור הבא
10	14 15	12 13	10 11	9 6		7,8	פקודות 7 ו 8 מחכות לסיום של 6 Forwarding של תוצאת חישוב 9 לפקודה 10
11	16 17	14 15	12 13	10 11		7,8,9 6	חישוב תוצאת קפיצה. פקודות 7,8,9 מחכות לסיום 6
12	1 2					8,9	Flash של pipes, קריאה של פקודות 1 ו 2
13	3 4	1 2					
14	5 6	3 4	1 2				
15	7 8	5 6	4 3	1 2			פקודה 4 צריכה אופרנד מפקודה 1 פקודה 3 צריכה אופרנד מפקודה 2
16	9 10	7 8	5 6	4 3	1 2		
17	9 10	7 8	5 6	4 3	stall stall	1 2	פקודות 3 ו 4 מחכות לסיום 1 ו 2 של תוצאות 1 ו 2 ל 3 ו 4 forwarding יש

סעיף ב

למרות שאנו מבצעים retire של פקודות ע"פ סדר הגעתן, עדכון הזכרון לאו דווקא נעשה ע"פ הסדר הזה. הסיבה היא שאנו מסדרים את הפקודות בשלב ה WB, כאשר חלק מהפקודות עדכנו את הזכרון אחרי שסיימו את שלב ה MEM וחלק אחרי שלב ה WB. לדוגמא:

1	Ld r1,0(r11)	Load command
2	Add r2,r2,r2	Add command (doesn't need results of 1 as operands)
3	Add r3,r1,r1	Add command (needs as operand the result of 1)
4	St 0(r12),r13	Store command

ניתן לראות שפעולה 4 תגיע לשלב ה MEM לפני שפעולה 3 תגיע לשלב ה WB, משום שפעולה 3 תהיה ב stall עד שתקבל את האופרנד r1. ובמצב כזה, פעולה 4 תכתוב לזיכרון לפני פעולה 3, מה שנוגד לסדר הפעולות בתוכנית. הצעות לפיתרון:

- לאפשר לפקודות לכתוב לזיכרון רק בשלב יחיד – WB.
- כבר קיים מנגנון שמבצע retire בשלב ה WB ע"פ הסדר.

סעיף ג

- ב Register File חלוקת ה ports היא כלהלן:
 - 2 קריאת פקודות, 1 כתיבת תוצאה, 2 – קשר בין 2 clusters. סה"כ – 5
 - במקרה ש $\text{num. Clusters} = N$, מספר ה ports יהיה:
 - 2 קריאת פקודות, 1 כתיבת תוצאה, $2*(N-1)$ קשר בין N clusters. סה"כ – $2N+1$
- ניתן לצמצם את מספר ה ports, אם נקדיש לכל cluster רק סיגנל עידכון אחד, ולא 2, לפי ההצעה המקורית. הדבר ידרוש בקרה, שתמנע כתיבה של שני clusters המחוברים בו זמנית.

פתרון לשאלה 4

סעיף א

.1

	ALU 1	ALU 2	MEM 1	MEM2	FADD	FMUL
1			ld f1, 0(r1)	ld f2, 0(r2)		
2	add r1, r1, 4	add r2, r2, 4	ld f3, 0(r3)			
3	add r3, r3, 4	sub r4, r4, 1				
4						fmul f4, f2, f1
5						
6						
7						
8			st f4, 0(r1)		fadd f5, f4, f3	
9						
10						
11						
12	bnez r4, loop		st f5, 0(r3)			

.2

איטרציה במצב יציב לוקחת 17 מחזורים (הפקודה האחרונה באיטרציה מופקת במחזור 12 ומסתיימת ב16).

.3

מתוך 16 מחזורי האיטרציה, ה-ALU מבצע 2 חישובי נקודה צפה.
 לכן מדד flops/cyclen שווה ל- $0.125 = 2/16$

סעיף ב

נממש את הקוד הבא :

1	st f5, 0(r3)	Store C(i-1) (from F5)
2	fadd f5, f4, f3	$C(i) = A(i)+C(i)$
3	fmul f4, f2, f1	$A(i+1)=A(i+1)*B(i+1)$
4	st f4, 8(r1)	Store A(i+1) (from F4)
5	ld f1, 12(r1)	$F1 = a(i+2)$
6	ld f2, 12(r2)	$F2 = b(i+2)$
7	ld f3, 12(r3)	$F3 = c(i+1)$
8	add r1, r1, 4	Inc. a pointer
9	add r2, r2, 4	Inc. b pointer
10	add r3, r3, 4	Inc. c pointer
11	sub r4, r4, 1	i--
12	bnez r4, loop	Branch cmd.

	ALU 1	ALU 2	MEM 1	MEM2	FADD	FMUL
1			st f5, 0(r3)		fadd f5, f4, f3	fmul f4, f2, f1
2		sub r4, r4, 1	ld f1, 12(r1)	ld f2, 12(r2)		
3	add r1, r1, 4	add r2, r2, 4	ld f3, 12(r3)			
4	add r3, r3, 4					
5	bnez r4, loop		st f4, 8(r1)			

1. יש באיטרציה כרגע 5 פקודות.

2. אנו מבצעים בכל רגע חלקים של 4 איטרציות : $i-1, i, i+1, i+2$ (הסימון של האינדקסים הפוך, כי הcounter יורד מערך התחלתי ל0).

3. האיטרציה מסתיימת לאחר 8 מחזורים ה-ALU מבצע 2 חישובי נקודה צפה.
 לכן מדד flops/cyclen שווה ל- $0.25 = 2/8$

סעיף ג

מספר הפעמים המינימלי שצריך לבצע loop unrolling הוא 4. (256 איטרציות הופכות ל-64 איטרציות).
הסבר:

נוכל לנצל את העובדה שפעולות נקודה צפה מבוצעות בצורה מצונרת במשך 4 מחזורים.

לכן, כדי לנצל בצורה מקסימלית את החומרה של FADD ו-FMUL צריך שיבוצעו 4 פעולות כפל ו-4 פעולות חיבור באיטרציה (מה שיקרה עם נאחד 4 איטרציות מקוריות).

משום שאנו יכולים לבצע במקביל 2 פעולות MEM ו-Integer ALU, אז חישוב 4 איטרציות במקביל יתן לנו את האופציה למלא את ה-nops הרבים שהיינו מוכרחים להשתמש בהם כאשר לא ביצענו loop unrolling או Software pipeline.

מספר פקודות נקודה צפה שנסיים הוא 8 (4 חיבור 4 כפל).

מספר הפקודות הכללי יהיה בערך כפול ממס' הפקודות בסעיף ב', ואם נניח שלא יהיו בה Nops, היא תסתיים אחרי 13 מחזורים (5 פקודות * 2 + 3 מחזורים לריקון ה-pipeline).

לכן, ניתן להעריך את מדד flops/cycle ב $0.61 = 8/13$

סעיף ד

הקונפיגורציה החדשה לא תוכל לעזור לקומפיילר לשפר את ביצועי התוכנית. הסיבה לכך היא שאי אפשר לדעת מראש מתי יהיה cache hit, ומתי לא. לכן חייבים לסדר את הקוד כדי שיוכל להתמודד עם המקרה הגרוע ביותר, ועדיין יהיה חוקי – מה שמשאיר אותנו בדיוק אם אותו הקוד. זו בעיה כללית למעבד, ולא דווקא לתוכנית אותה אנו בודקים בשאלה.

בנוסף, לא יכול להיות שיפור בזמן הריצה, כי אין שום מנגנון interlock, והמעבד סומך על הקומפיילר שיסדר את הקוד כך שלא יוצרו hazards.